

649

ధర్మభారతము

(అస్పృశ్యతాఖండనము)

మంగిపూడి చౌకటశర్మ

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయమునందు దొరకు

ఇతర గ్రంథములు

	రూ.	అ.	పై.
హిందీ తెలుగు బాలశిక్ష	0	6	0
మొదటివాచకము	0	6	0
ఆరోగ్యసాధనము	0	4	0
నైహూనివేదిక	0	8	0
శ్రీరామవిజయము	0	4	0
నవచోళ చరిత్రము	0	12	0
నకలనీతినమ్మతము	1	8	0
శ్యామాసుందరము	1	0	0
నత్యనత్యపాఖ్యానము	1	0	0
మనశ్శరీరములపై పరిసరముల ప్రభావము	0	12	0
శతకకవుల చరిత్రము	1	4	0
భగవద్గీతలు — సంస్కృతము (తెనుఁగులిపి) నాల్గు సంపుటములు. సం. 1-కి	1	8	0
శ్రీసోమశైలేశ్వరీయము	1	4	0
యెంకిపాటలు	1	0	0
ఆత్మజిజ్ఞాససంఘము	0	4	0
పారిజాతాపహరణము (సవ్యాఖ్యానము)	3	0	0
ఆంధ్ర అధ్యాత్మరామాయణం (పద్యము)	3	0	0
మహాభాషితరత్నాకరము	0	4	0
శ్రీ మహర్షి నిఘంటితయోగశాస్త్రము	2	8	0

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము,

పోస్టుబాక్సు నెం. 212, మద్రాస్

ని రు ద్ధ భా ర త ము

(అస్పృశ్యతాఖండనము)

మ ం గి పూ డి వేంకటశర్మచే

రచియింపబడినది

మూడవకూర్పు

వెల ౫ అణాలు

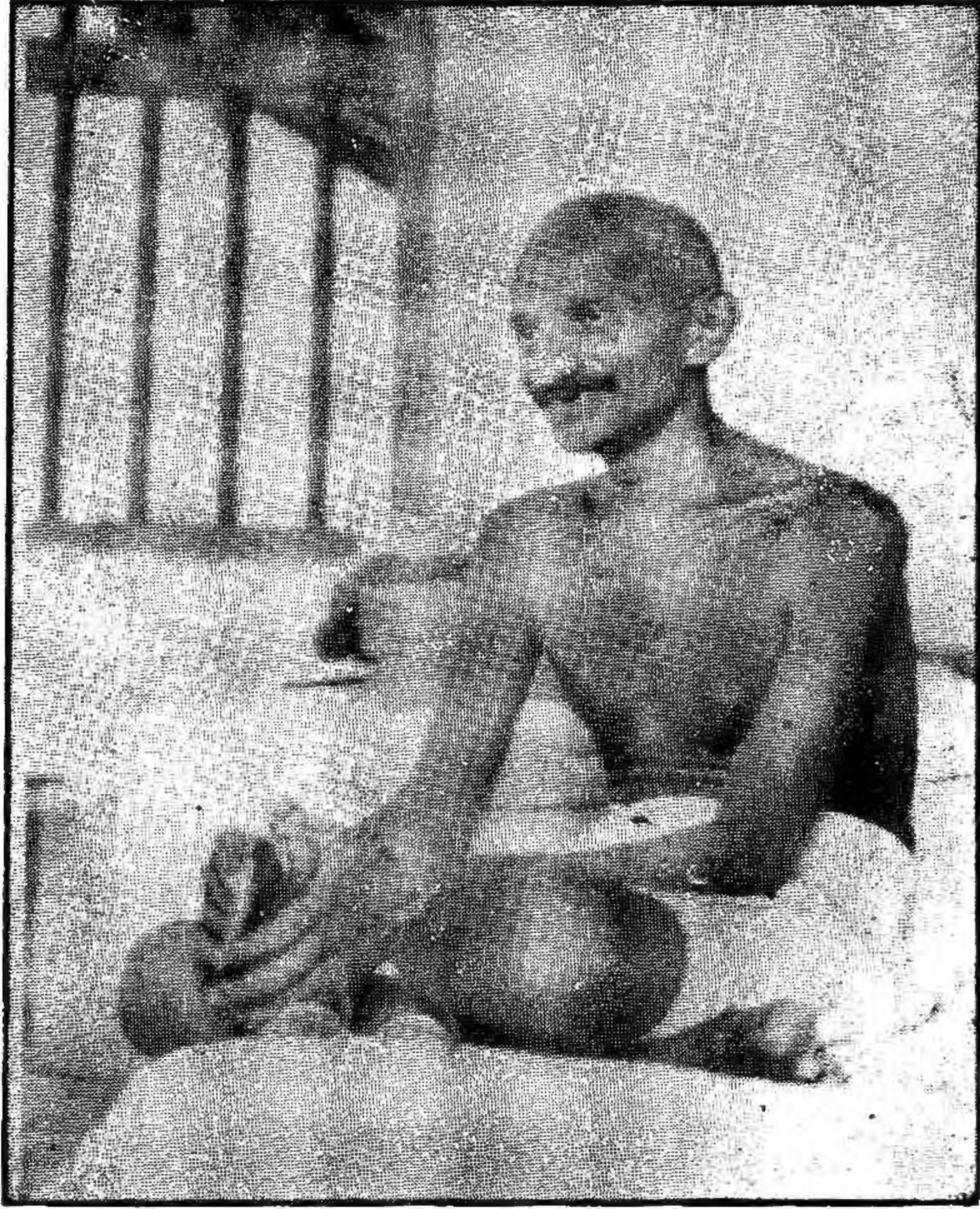
శ్రీ దేశ్మోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారి

సహాయమున ముద్రితము

1933

హెచ్చరిక

ఉ. పంచములార ! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార ! గర్భితో
దంచిత శక్తులార ! యసమర్థులె మీరల ! గొట్టెమందలో
వంచిత మై చరించు నల వ్యాఘ్ర కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
వంచితు లైతి రాత్మ బల వైఖరి నెంచుడు ! మేల్కొనుం డింక.

మహాత్మా గాంధీ

ప రి చ య వా క్య ము

మానవులందు ప్రపంచవ్యవహారములయందు ప్రకృతి సిద్ధములయిన భేదములు గుణకర్మవిభాగాదుల వలనను గలుగుచున్నవి. గుణకర్మవిభాగాములు దేశకాల పాత్రాధారములు. దేశకాలపాత్రాధారములును, గుణకర్మ సంజాతములును నైన జాతిమతాదిభేదములును, వర్ణాశ్రమ భేదములును ననిత్యములును, సాపేక్షములును గాని శాశ్వతములును, నిరపేక్షములును గావు. ప్రవృత్తివల నను గలిగిన భేదముల నతిక్రమించి యింతోన్నతిని బడయుటకు సకల మానవులును సమానాధికారులు. సమానాధికారులైన తోడిమానవులను ధర్మబాహ్యులను జేయుట కేవలము దైవధర్మబహిష్కరణము. జన్మవలనను గలిగిన పరిస్థితులను నతిక్రమించి పురుషార్థమును బడయుటకు సకలజనులును సాధికారులను పరమార్థమును హిందూమతేతిహాసములు వేనోళ్లను బోధించుచున్నవి.

వేదములు, వేదాంగములు, ధర్మశాస్త్రములు, పురాణకావ్యేతిహాసాదులు సత్యాన్వేషకుల కీపరమార్థమును పరిస్ఫుటము చేయుచున్నవి. హిందూమతపరిణామ

మునందు కర్మమార్గము, జ్ఞానమార్గము, భక్తిమార్గము
 సర్వసమత్వసర్వాత్మత్వపర మైన పూర్ణయోగమునందు
 పరిపక్వమును బొందినవి. అద్వితీయమును, నఖండమును
 నైన పూర్ణయోగార్థమును ప్రస్థానత్రయాదిమతగ్రంథ
 ములు బోధించుచున్నవి. ప్రవృత్తియందు జీవ మనవరత
 మభివృద్ధి నొందుచున్నవిధమును ననంతమైన జీవచరి
 త్రము సువ్యక్తము చేయుచున్నది. జీవుడు జననము
 సంక్రమింపజేసిన ధర్మసంస్కారమునకు కర్త మైనటులు
 హర్తయును. అవ్యయ మైన ఆత్మ, సాపేక్షము లైన
 వర్ణాశ్రమాదిసంస్కారముల నతిక్రమించి, నిరపేక్ష మైన
 మోక్షమును బడయుచున్నది. అట్టి యాత్మోపలబ్ధికి
 సకలజనులును, జాతిమతకులాదిభేదములు లేక, సమా
 నాధికారులు. హిందూమతపరమార్థ మైన ‘తత్త్వ
 మసి’ ‘సర్వం ఖి ల్విదం బ్రహ్మ’ త్యాదిమహావాక్య
 ధర్మములను విస్మరించి జడప్రాయమైన ఆచారధర్మారాధన
 పరాయణమైన మతమునందు హిందూమతపరమార్థ
 మును గ్రహించుట సకలజనులకును పరమధర్మము.
 ప్రవృత్తియందు సంచలనము జీవధర్మము; నిశ్చేష్టత
 విలయమరణచిహ్నము.

శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టమ్ గుణకర్మ విభాగశః,
తస్య కర్తారమపి మాం విధ్యకత్తార మవ్యయమ్.—భగ.

మనుజులు, గుణకర్మవిభాగాదులు కల్పించెడి స్థితి గతులకరణమునకువలె నకరణమునకును,ధర్మాధికారులు. మనుజులకు కరణాకరణసామర్థ్యము లేనపుడు పురుషార్థ సిద్ధియే దుష్ప్రప్య మగుచున్నది. నిరుద్ధభారతము మానవ ధర్మపరమైన హిందూమత పరమార్థమును తేటతెనుగున పద్యరూపమునను హృద్యముగను బోధించుచున్నది.

గాంధిమహాత్మునియుపదేశాదేశములు ప్రజాలక్ష్యమునుహరిజనసమస్యయందు లగ్నము చేసినవి. మహాత్ముని ధర్మదీక్ష అవర్ణులందును సవర్ణులందువలెను మహాసంచలనమును గలుగజేసినది. హిందూస్థానమునం దంతటను హరిజనోద్ధరణమునకు ప్రచండమైన ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఇతర రాష్ట్రములందువలెను ఆంధ్ర రాష్ట్రమునందును హరిజనోద్ధరణమునకై ప్రబలప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఆంధ్రక్షేత్రమునందు హరిజనోద్యమాంకురము లిదివరకె తలయెత్తి వర్ధిల్లుచున్నవి.

సంస్కరణప్రియులైన శ్రీమంతులు, పండితులు, గ్రంథకర్తలు,కవులు,భక్తులు, మతాభిమానులు హరిజనోద్ధరణమునకు వారి విద్యావివేకసంపదలను వినియోగించినవిధమును ఆంధ్రదేశేతిహాసములు విశదము చేయు

చున్నవి. సంస్కరణోద్యమమునకు శ్రీయుత వీరేశలింగము పంతులుగారు పితామహులు; రఘుపతి వేంకటరత్నమునాయడుగారు గురువులు; శ్రీ పిఠాపురము మహారాజుగారు రాజపోషకులు; చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము పంతులుగారు, మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు మొదలగు కావ్యకర్తలు మంగళాశీర్వాదకులు; గూడూరు రామచంద్రుడు, వేమూరి రాంజీరావు, నల్లపాటి హనుమంతరావు, దిగుమర్తి హనుమంతరావు, తల్లాప్రగడ ప్రకాశరావు, నరసింహశర్మ, వెల్లంకి కృష్ణమూర్తిగారులు మొదలగువారు హరిజనసేవకులు. శ్రీయుత రాయడు గంగయ్య, కమతము పద్మనిధి, నరాలశెట్టి దేవేంద్రుడు, సుంద్రు వెంకయ్య, భాగ్యవర్మరెడ్డి, సాకేటి గురువులుగారు మొదలగు హరిజననాయకులును స్వసంఘాభ్యుదయమునకు పాటుపడుచున్నారు.

ఆంధ్రావనియందు హరిజనోద్యమ వ్యాపనమునందు శ్రీయుత మంగిపూడి వేంకటశర్మగారి కృతి “నిరుద్ధభారతము” హరిజనసమస్యయందు పండితపామర హృదయమును లగ్నము చేసినవిధమునకు గ్రంథమునకు గలిగిన గౌరవవ్యాపకములు ప్రమాణములు.

నిరుద్ధభారతము :—భారతీయులందు హరిజనులత్యంతము నిరుద్ధులు. భారతధర్మరక్షణమునకు నిరుద్ధు

లనిరుద్ధులు గావలసినయవసరమును దేశకాలపరిస్థితులు
 సువ్యక్తము చేయుచున్నవి. అగ్రజధర్మపరాయణమైన
 భారతధర్మము దేశమునకును ధర్మమునకును దేవున
 కును ననర్థదాయకమును, నన్యాయమును, నవమాన
 కరమును. వేంకటశర్మగారు నిరుద్ధభారతమునందు
 హరిజనులపరివేదనమును, సవర్ణుల యపరాధములను, నుభ
 యుల ధర్మనిర్వహణమార్గమును రసవంతముగ వర్ణిం
 చిన పద్యావళి రసానందమును గలుగజేయుచున్నది.
 శర్మగారిశీలమువలెను కావ్యశైలియును, మృదువుగను,
 సరళముగను, సరసముగను నున్నది. ప్రతిపద్యమును
 భావగర్భితమైన దైన్యదృశ్యమొ, భక్తిదృశ్యమొ, కరుణా
 దృశ్యమొ, మహత్త్వదృశ్యమొ, సాంగోపాంగముగ
 చిత్రించినటులు కల్పింపబడి భావప్రపంచమునందు సంభ
 మమును గలుగజేయుచున్నది.

సవర్ణులకు ప్రార్థనము సౌమ్యముగను, భావ
 గర్భితముగను నున్నది.

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ ; మా
 కాలము వోవుటే ఫలము కా కింక పుణ్యమ ! పూరుషార్థమా ;
 “మాల లటంచుఁ బేర్కొనిన మాత్ర నె పాపమువచ్చు”నంచుఁ బ్రా
 ల్మిక, మీర లీబయిసిమాలిన దీనుల నాలకింపుఁడీ !

ఉ. వేదవిభాగమున్ జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప ; న
ప్రేదశేసత్పరాణములు శస్త్రమతిన్ విరచించె ; సర్వలో
కాదరణీయమైన యితహాసము భారతమున్ రచించె ; న
బ్రోదరు వంశసంభవము నొందెను వ్యాసుఁడు నిమ్నజాతుఁడే.

మ. నరజన్మం బిది యుత్తమం బనుచు నానాదేశవిద్వాంసులున్
వరుసన్ రూఢి యొనర్చినట్టిపలుకున్ వ్యర్థంబుఁ గావించి యి
ట్లరరే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బందుచున్నారు; భూ
సురులారా! దయఁజూచి పుల్కసులకున్ శుద్ధత్వమున్ నేర్పరే!

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మపున్
ఖనులయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తలకీర్తికళాకళంక మీ
యనుచితవృత్తిఁ బోవిడిచి యార్యు లఖండయంశంబు నొందరే.

నీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతివారింట

భోజనంబులు సేయఁ బోలు ననుచు

పలుకలేదు సుమండి! పంచమజాతితో

స్నేహంబు లేప్రాద్దు సేయఁ డనుచు

చెప్పలేదు సుమండి! చేరి మాలలతోడఁ

బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు

ఆడలేదు సుమండి! యంత్యవర్ణ జులను

విందువేడ్కలకు రావింపుఁ డనుచు

తే. ఆర్యవరులార ! సహభోజనాదికములు

సహజసద్భావసంపద సమము గావు !

వికమత్యంబు సమకూర్చి యలరఁజేయ

సానుభూతియె యన్నింటిసరి సుమండి!

నీ. మోయకున్నదె మిమ్ము మోయునట్టులు మమ్ము
 భూమక్షమకు దీవి భూమిదేవి
 మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదె !
 చలువలపరసీమ చందమామ
 మీమీఁదనే కాని మామీఁద నీవఁడే
 సరససౌరభశాలి చల్ల గాలి
 వెలుఁగు వేఁడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీడే
 భవ్యసౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె
 సకలసస్యావనసుకీర్తి జలదమూర్తి
 దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు;
 సృష్టి నీక్షించి తెలియరే! శిష్టులార !

అవర్ణులకుఁ జేసిన హెచ్చరికయును సంబోధన
 మును నాత్మవిశ్వాసమునకు సాధనముగ నున్నది.

ఉ. పంచములార ! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార ! గర్భితో
 దంచిత శక్తులారయసమర్థులె ! మీరలు ! గొట్టెమందలో
 వంచితమై చరించు నల వ్యాఘ్రు కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
 వంచితు లైతి రాత్మ బల వైఖరి నెంచుఁడు ! మేల్కొనుం డిఁకన్.

నీ. శుచి లే దనుచు మమ్ముఁ జూడరా దందురా
 పరిశుభ్రతను మాకుఁ గఱపరాదె !
 పరమమూర్ఖులు మీరు పనికిరా రందురా
 తెలివితేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె
 సద్గుణంబుల మీరు సాటిరా రందురా
 మహితబుద్ధులు మాకు మప్పరాదె

కరము నీచులు మీరు కలయరా దందురా

నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతిదరిద్రు లగుట రోతు మందురేని

సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!

భూతదయ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి

శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార !

సీ. త్రాగుబోతు లటంచు దప్పించఁబోదురా

మద్యపాయు లిఁకెంతమంది లేరు !

గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా

మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు !

నీమంబు లెఱుఁగని నీచుల మందురా

మావంటివా రెంతమంది లేరు !

నిత్యసేవకు లంచు నిరసెంత మందురా

మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు !

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పిదంబు

లేనివా రని మన్నింపరేని, యితర

మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు !

మమ్ము జుల్కనజేయ మూలమ్ము గలదె !

సీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటచే

నూరిబైటను మేము చేరవలసె

పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత

మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె

చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల

నజ్ఞానకూపమం దణఁగవలసె

నీతు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత
దుర్మీతిలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్థములను

జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె

కలసి చేదోడు వాదోడుగా మెలంగు

మ మ్మిటు లుపేక్షనేయ నేమమ్ముగలదె!

నీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినను మీ

మతమె మా మత మంచు మదిని దలఁచి

వెలివేసి మీ రెంత వెలువరించుచు నున్న

నశ్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి

అదయులై మ మ్మెంత యణఁగఁదొక్కుచు నున్న

నుద్ధరించెద రంచు బుద్ధి నమ్మి

చదువీక దుస్సహజ్ఞానాంధువందు ద్రో

సినను మాగురు లంచు నేవచేసి

తే. మేము మీము వీడకున్నాము మేకలట్లు

కటికితనమున మ మ్మిట్లు గాసిబెట్ట

తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి

దయ యెసంగఁగఁ బ్రోవరే దాతలార!

నీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జుట్టుగుడిసెలే

కాని లోగిళ్లు లెక్కకును లేవు

చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే

కాని వల్వలు కొంచమైన లేవు

త్రావంగ నూకల జావయు, గంజియే

కాని యన్నమును శాకములు లేవు

సోగసుగాఁ దాల్చ గాజులుఁ, బూసపేరులే
కాని బంగరునగల్ తేనె లేవు

తే. పంట పండింపఁగా నూరివారిచేత
కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన
జాలి పుట్టింపదాయెనా? శ్రీలులూర!

దిగంతవిశ్రాంతమైన ధర్మఘోష వ్యాసయుగము
నందువలెను గాంధీనవయుగమునందును బధిరశంఖారావ
ముగ నున్నది. సనాతనులును సంస్కరణప్రియులును
హిందూమహాధర్మబోధను నీకృత్యమందు దెలిపినటులు
ప్రశాంతచిత్తులై యవధరించి కర్మయోగారూఢు లగు
దురుగాత !

శా. బందా లెల్ల సడల్చివేసుకొని సద్భావంబు నాదార్య మిం
పొందన్ సర్వసమత్వ మాచరణచే బోధించి సర్వప్రజా
బృందాలన్ వడిలో నిముడ్చుకొనుచున్ బ్రేమించుచున్ గందులున్
నిందెల్ లేక వెలింగి సాటిమతముల్ నిన్నెచ్చి మన్నింపఁగా
హిందూదేశము నుద్ధరింపఁగదవే! హిందూమహాధర్మమా !

సీ. ఆబుద్ధదేవుఁ డిట్లవతరించె నటంచు

బౌద్ధసంఘము సదా ప్రణుతిసేయ
జినుఁడె యీయాపున జనియించె నిజ మంచు

జైనసంఘము లెల్ల సన్నతింప
ఆయేసునాథుఁ డిట్లవతార మెత్తినాఁ
డనుచు క్రైస్తవసంఘ మభినుతింప

ఆదినారాయణనంశచే నుదయించె

నవు నంచు సకలహిందువులుఁ గొలువ

తే. అఖిలదేశాలవారు మహాత్ముఁడనగ
నఖిలధర్మస్వరూపుఁడై యడరుగాంధి
తగవుఁ దప్పఁ డధర్మంబుదారిఁ జొరఁడు
కినియ కాతనిహితబోధ వినుఁడు ! మనుఁడు !

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నై దవభాగము నిమ్నజాతులు
న్నారు గదా ! నిరంతరము నై చ్యపుభావముతోడఁ జూచినకొ
హరలు వైర మూని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే
పారఁ జరించినకొ మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁ జెందునే !

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే !

వారిప్రాణము మనప్రాణ మొకటె !

సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును

సర్వమానవులకు సమముగాదె !

నీర మాహారము నిద్రయు మనకుమ

వారికిఁ గూడ నావశ్యకములె !

వారల దేహంబువలె మన దేహంబు

రక్త మాంసాదుల రాశి యగును !

తే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములను, మరియుఁ
బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె !
ఉభయులకు హెచ్చులొచ్చు లే మున్న వింక ?
మనసు మార్జ్యంబు నెనసి క్రమ్మటదుగాక !

మ. మనదేశంబున జన్మమెత్తి మనక్షేమంబుకొ సదా కోరి తా
మనయంబుకొ మన సంఘవృద్ధికయి దాస్యం బొప్పుగాఁ జేయుచుకొ
మనదై వంబులఁ గొల్పుచుకొ మన మతామ్నాయప్రకారంబుగా
మనుచున్నకొ మనదేశసోదరులె యన్మాటకొ విచారింపమే !

నిరుద్ధభారతమునకు రెండుకూర్పులు ముగిసినవి. అందలి రసవంతములైన పద్యము లాంధ్రావనియం దంతటను వ్యాపకమును గాంచినవి. పట్టణములందును పల్లెలందును, నభయందును సమాజములందును, నిందలిపద్యములను ప్రాచీనపద్యములనువలెను చదువుట పరిపాటి యైనది. ఈ విఖ్యాతగ్రంథమునకు మూడవకూర్పునకు, ఆంధ్రలోకమునకు చిరపరిచితమైన గ్రంథమునకును, చిరపరిచితుడైన గ్రంథకర్తకును పరిచయవాక్యములను వ్రాయుట యసమంజసము. శ్రీయుత వేంకటేశ్వరగారిమీదను, నిరుద్ధభారతముమీదను, విషయముమీదను గల గౌరవాదరణములు న న్ని చర్చితచర్చణమునకు పురికొలిపినవి.

ఆంధ్రలోకము, సుపరిచితమైన నిరుద్ధభారతమున కాదరస్వాగతంబుల నొసంగుగాత, భగవదనుగ్రహమునను నాంధ్రాభ్యుదయమును, మానవధర్మాభ్యుదయమును కూడుగాత !

శ్రీముఖ సం. ఆషాఢ శు. సప్తమి }
శు క్ర వా ర ము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

నిరుద్ధభారము

- ఉ. వేదమతంబె హిగుమత విశ్రుతిఁగాంచె ననంగ దీనికిన్
వేదములే ప్రమాణమని వేరె వచింపఁగనేల? బ్రాహ్మణోఽ
స్యాదిశ్రుతి ప్రమాణములు జాతులు నాలుగెయంచుఁ జెప్పఁగా
నైదవజాతి యెక్కడిదో? యార్యమహాజనులార, చెప్పరే! ౧
- ఉ. భారతవర్ష మంగు ఘనపండితుఁడై స్మృతికర్తృ మండలిన్
బేరు వహించినట్టి మనువే ద్వజ, బాహుజ, వైశ్య, శూద్రులన్
వారల జాతులే కలవు “నాస్తి తు పంచమ” యంచు మున్నె ని
ర్ధారణ చేసి చెప్పెను గదా! మరి దీని కిఁ కేల తర్కముల్? ౨
- ఉ. గీతను బోధ నేయునెడఁ గ్రీడికిఁ గృష్ణుఁడు చెప్పలేదె! నా
చేతనె నాల్గు జాతులు సృజింపఁబడెన్ గుణకర్మ భేదతా
హేతువుచేత నంచు; మన కెల్లను గీతి ప్రమాణమే గదా!
బాతిగఁ జెప్పరయ్య! యింక పంచమ జాతి యదెట్లు వచ్చెనో? ౩
- తే. మనువు మొదలైన పండిత మాన్యులెల్ల
వర్ణములు నాలు గనుచును వానిలోని
సంకర కులంబె పంచమ జాతి యనుచు
నిర్ణయింపరె? సంకరుల్ నేఁడు లేరె? ౪

(౨) శ్లో. బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యస్త్రయోవర్ణా ద్విజాతయః;
చతుర్థ ఏకజాతిస్తు శూద్రో నాస్తితు పంచమః.

మమస్మృతి దశమాధ్యాయము.

(౩) శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగశః. భగవద్గీత.

• తే. మాల లని, పంచము లటంచు, మాదిగ లని,
 శ్వపచు లని, చెప్పఁగా రాని వారటంచు,
 మరియుఁ జండాలు రని తోడిమానవులను
 దరలివేయుట సాంఘిక ధర్మమగునె ?

౫

క శైలంబుల నివసించెడు
 మాలరు లను నీచజాతి మనుజులె యిపుడీ
 మాల లనఁ బడెడు వారని
 చాలుగఁ జెప్పుదురు గాదె చారిత్రవిదుల్ ?

౬

క. అల్ల మతంగ మహాముని
 తల్లజు సంతానమేగదా మాతంగుల్ !

(౬) కొండలలో నివసించు మాలర్ అను అనార్యజాతివారే మాల లని ఆంధ్రదేశ చరిత్రకర్తలగు శ్రీ చిలుమూరి వీరభద్రరావు గారు చెప్పుచున్నారు.
 (౭) మతంగ మహాముని సంతతియే మాతంగులనుటకు-“మతంగాజ్ఞాతాః మాతంగాః” అని లింగాభట్టీయము. మరియు “చడీ కోపే” కోపము గల వారు చండాలురనియును లింగాభట్టీయమే చెప్పుచున్నది. మతంగమహాముని కోపిష్ఠియనుటకు నిదర్శనముగా శ్రీపెండ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారు మానవసేవయం దిట్లు వ్రాయుచున్నారు: “మతంగుఁడు బ్రాహ్మణస్త్రీకిని మంగలివానికినిఁ బుట్టిన సంకరార్యుఁడు. బ్రాహ్మణునకును శూద్రునకును బుట్టినవానినిఁ జండాలుఁడని స్మృతులు చెప్పుచున్నవి. “శ్లో. శూద్రాదాయోగవః క్షత్తా చండాల శ్చాధమోన్యణాం, వైశ్య రాజన్య విప్రాసు జాయంతే వర్ణ సంకరాః” (మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము) అనఁగా శూద్రుని వలన వైశ్యస్త్రీకి జనించినవాఁడు ఆయోగవుఁడనియు, క్షత్రియస్త్రీకిజనించిన వాఁడు క్షత్రియనియు, బ్రాహ్మణస్త్రీకిఁ గలిగినవాఁడు చండాలుఁడనియు, వీరు వర్ణ సంకరులనియు నర్థము. అందువలననే మతంగుఁడును జండాలుఁడుగా లెక్కింపబడెను. మతంగుఁడు తాను వర్ణ బాహ్యుఁడనని తెలిసికొని తపస్సుచే

తెల్లమగు తెలుగు నుడి సం

పల్లాలసులార ! వారె మాదిగలు సుండి !

2

దానిని మాన్పుకొన గొప్పప్రయత్నమును జేసియు వ్యర్థమనోరథుడై యార్యా
వర్తమును వదలి దక్షిణాపథమును బ్రవేశించెను. మతంగుని గురించి విస్తా
రముగాఁ దెలిసికొనఁగోరువాడు మహాభారతము ఆనుశాసనిక పర్వములోని
యింద్రమతంగ సంవాదమును జూతురుగాక ! ఇతఁడు దక్షిణాపథమును
బ్రవేశించిన మార్గము పారియాత్ర పర్వతము ననుసరించి నర్మదను దాటి
వచ్చెనని తెలియుచున్నది. ఆర్యావర్తమునందు బ్రాహ్మణులతో సరిపడక
నర్మదాతీరమునకు వచ్చెను. అచ్చట నపుడు గంధర్వులనుజాతివా రుండిరి.
వారినాయకుఁడు ప్రియదర్శనుఁడు. నానికుమారుఁడు ప్రియంవదుఁడు.
ప్రియంవదునితో మన మతంగునికి సరిపడక యాతనికి శాపమిచ్చి దక్షిణము
నకుఁ దరలెను. ప్రియంవద మతంగుల వృత్తాంతము రఘువంశము 5-వ సర్గలోఁ
గనుఁగొనవచ్చును పిమ్మట మతంగుఁడు వాలి సుగ్రీవాద్యనార్య నివాసముగు
ఋశ్యమూకమును జేరెను. అచ్చట మతంగునకు యోజనాయతమైన స్థల
మలపడెను. అచ్చటఁ గొంతకాల ముండినపిమ్మట నాప్రదేశాధికారియగు
వాలికిని మతంగునకును విరోధము సంభవించెను. ఈవృత్తాంతమును వాల్మీకి
రామాయణము కిష్కింధాకాండ ౧౧ వ సర్గలో చూడవచ్చును... మొదట
శూద్రునకును బ్రాహ్మణస్త్రీకిని జన్మించి వర్ణ బాహ్యుఁడుగాఁ బరిగణింపఁబడి
యింద్రునంతవాని మాటనుగూడఁ దిరస్కరించి పిమ్మట గంధర్వులతోఁ జేరియు
నారితోడను గ్రుద్దులాడి తరువాత నార్యావర్తజనితులగు వాలి సుగ్రీవులను
జేరియు వీరితోడను బోరాడిన మతంగునికి మనయాద్యులు తెలుచు క్రోధము
గలవాఁడు గానఁ జండాలుడనియు, నేవర్ణమునకుఁ జెందనివాఁడు గాన వర్ణ
బాహ్యుఁడనియు, నేగ్రామమునకుఁ జేరనివాఁడు గాన నంతేవాసి యనియుఁ
చేర్చి డిరి. మఱియు, మతంగుఁడు బ్రాహ్మణికి ఔరకునివల్లఁ బుట్టినవాఁడై
చండాలుడయ్యెను. పిమ్మట మహాతపస్వియై చండదేవుఁ డనిపించుకొనెను.

భారతము, ఆనుశాసనిక పర్వము.

తే. అల మతంగుఁడు ముక్కోపి యగుటఁ కతనఁ
గోపి చండాలుఁడనఁ బరగుట కతాన
నతఁడు చండాలుఁడయ్యె ; సంతతికిఁగూడ
వరుసఁ జండాలురను పేరు వాడుకయ్యె.

౮

క. ఏవపడక నీచమనక
వావిరి శునకములఁదినుచు శ్వపచులయిరి ; అం
తేవాసులైరి పురముల
కావల వసియించుచుండునట్టి కతమునన్.

౯

తే. పరమ ఛాందసులై నట్టి బ్రహ్మకులులు
నియమవేశల వీరి పేరయినఁ గాని
చెప్పరాదన్న కతమునఁ జెప్పరాని
వారనుచుఁ బంచములకెల్లఁ బేరు కలిగె.

౧౦

ఉ. మానవులందు జాతిపరమావధు లున్నవి వాని తత్త్వమున్
గానక సంచరించిన వకావకలై చెడు జాతియెల్ల నీ
మానవధర్మమైన పరమార్థ మెఱింగినవారు కావునన్
ధీనిధులై వెలుంగు మనదేశపుఁబెద్దలు తొల్లి తద్దయున్
హీనకులంబులందు జనియించిన మానవులైన సద్గుణ
శ్రీనిధు లైనచో నలుసుచేయక గౌరవ బుద్ధితోడ స
మ్మానపురస్కరంబుగను మన్నన చేసెడువారు భక్తులున్
జ్ఞానులు, మానులున్, గవులు, సాధ్వలు, యోధులు బ్రహ్మజాతి చం

(౯) “శ్వమాంసము (ఘక్కుమాంసము) దినువారు శ్వపచులు—” లింగాభట్టే
యము—మరియు, శ్వపాకులనుటకు—శ్లో. క్షత్తుర్జాత స్తథోగ్రాయాం
శ్వపాక ఇతికీర్త్యతే. క్షత్త యనువానికి ఉగ్రకన్యాయందుఁ బుట్టినవాఁడు
శ్వపాకుఁడు. శూద్రునివల్ల క్షత్రియస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాఁడు క్షత్త. క్షత్రి
యునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాఁడు ఉగ్రుఁడు.

మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.

దాస రహించినందుల కుదాహరణంబులు పెక్కులున్న ; వే
హాని జనింపలేదు మన హైందవసంతతి కందువల్ల, దే
శానికి మేలెకల్లె, మనజాతి గరిష్ఠతహెచ్చె నిప్పుడున్
మానక పూర్వికుల్ చనినమార్గమునన్ మన మేగుటొప్పుగున్. ౧౧

ఉ. ఆదిమభాషయై భువన మంతట రంజిలు దేవభాషయం
దాదిమహా కవీంద్రుడయి యాదిమహాకృతికర్తయై మహేం
ద్రాది సురార్చితుండగు మహామునిచంద్రుడైన న యమ్మహా
వేదవిగుండు వాల్మీకి పవిత్రుడు మున్న నిషాదుడేకదా! ౧౨

ఉ. వేదవిభాగమున్ జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప ; న
ష్టాదశ సత్స్వరాణములు శస్తమతిన్ విరచించె ; సర్వలో
కాదరణీయమైన యితిహాసము భారతమున్ రచించె ; న
జ్ఞోదరు నంశ సంభవము నొందెను వ్యాసుడు నిమ్నజాతుడే. ౧౩

తే. వ్యాసమునిచంద్రుఁ గన్న పరాశరుండు
మాలదానికిఁ బుట్టి బ్రహ్మర్షి యయ్యె
వేశ్యకును బుట్టి మాలతఁ బెండ్లియాడి
యావసిష్ఠ మహర్షి బ్రహ్మర్షి యయ్యె. ౧౪

క. వేదవ్యాసునకును వే
శ్లోదరమున జన్మమెత్తి యుజ్జ్వలమతియై

(౧౨) మహామహాపాధ్యాయ సారప్రసాదశాస్త్రిగారి వాల్మీకిచరిత్రము.

(౧౩) శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః. భారతము,
అరణ్యపర్వము. నీచజన్ములగు సత్యవతీపరాశరుల పుత్రుడు వ్యాసుడు—
భారతము, ఆదిపర్వము.

(౧౪) శ్లో. శ్వపాకీగర్భసంభూతో పితా వ్యాసస్య సత్తమః. భవిష్యత్పురాణము.
శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః.
భారతము, అరణ్యపర్వము.

(౧౫) భారతము, శాంతిపర్వము. దేవీభాగవతము, ప్రథమస్కంధము.

యాదిమత త్వముఁ గనుఁగొని

తాదీపింపఁడె శుకుండు ధన్యుండగుచున్.

౧౫

మ. మునిచంద్రుండగు నవ్వసిస్థు సతియై, ముల్లోకముల్ మెచ్చు రీ
తిని వర్తించి, లసద్గుణాఢ్య యయి, పాతివ్రత్యమాహాత్మ్యమున్
దనరారన్ వరతారయైపాలించి మింటన్ దంపతీలోక వం
దనముల్ గాంచు నరుంధతీసతియుఁ జండాలాంగనారత్న మే! ౧౬

ఆ. భక్తవరదుఁడైవ పండరిపురనాథుఁ

డతి నికృష్ట జాతుఁడైనయట్టి

నామదేవు భక్తికై మెచ్చి యాతని

యెంగిలన్న మారగింపలేదె?

౧౭

తే. బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుఁడైన భార్గవుఁడు తొల్లి

ద్విజులులేని యొకానొక దేశమందు

సర్వసముఁడౌచుఁ గైవర్తజాతిజనుల

జందెములువైచి విప్రులఁ జలుపలేదె?

౧౮

తే. పంచములు మ్లేచ్ఛులును విష్ణుభక్తి మెఱసి

వైష్ణవులు పూజనేయు నాశ్వారులైరి

(౧౬) శ్లో. అక్షమాలా (అరుంధతి) వస్తిషేన సంయుక్తాధమయోనిజా,

సారంగీ మందపాలేన జగామాభ్యర్హాణీయతామ్. (మనుస్మృతి)

స్త్రీభక్తవిజయము.

(౧౭) భక్తవిజయము. ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి.

(౧౮) శ్లో. అబ్రహ్మణ్యే తదాదేశేకై వర్తన్ ప్రేక్ష్యభార్గవః,

.....యజ్ఞసూత్రమకల్పయత్.

స్థాపయిత్వా స్వకీయే సత్కేతే విప్రాన్ ప్రకల్పితాన్.

స్కాందపురాణము, సహ్యాద్రిఖండము.

(౧౯) ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి.

మంగయాశ్వారుఁ డొక మేచ్చపుంగవుండు
మరి తిరుప్పాణి యాశ్వారు మాలవాఁడు.

౧౯

ఆ. తేత్రరాజమై పవిత్రస్థలంబై ప్ర
సిద్ధిఁ గన్నయట్టి శ్రీ పెరుంబు
దూరునందు మాలవారె రామానుజ
స్వామిరథము నేడుపవలయుఁ గాదె!

౨౦

తే. అల్లమైనూరు రాజ్యంబునందు వెలయు
మేలుకోటను విష్ణుదేవాలయమున
నేడునుం గూడ సంక్రాంతి మూఁడునాళ్లు
పంచములె నేయుదురు గాదె స్వామినేవ.

౨౧

తే. అల మహారాష్ట్ర దేశంబునందు వెలయు
పందరి పురంబునను స్వామి స్వందనంబు
నుత్సవావసరంబుల నొప్పమీఱ
నడుపువారలు గోసంగి నరులు గారె?

౨౨

క. పావనమగు పండరిపుర
దేవళమున మాహారు లనఁగ, దేధులనం గా
లేవే విగ్రహములు; మది
భావింపఁగ నవియు శ్వపచ ప్రతిమలు గావే?

౨౩

క. రామానుజ ధర్మస్థుఁడు
ధీమణి క్షుక్తోపితుండు తెలియ నవాచ్య

(౨౦) దుగ్గి రాల వేంకటసూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.
(౨౧) “మైనూరురాజ్యమునందలి మేలుకోట వైష్ణవదేవాలయమున సంక్రాంతి
దినములలో మూఁడునాళ్లు మాలవాండు దేవున కర్చకులుగానుండి బ్రాహ్మ
ణులకు సహితము శతగోపమును బ్రసాదము నిత్తురు.” సూర్యప్రకాశరావు
గారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(౨౨) (౨౩) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ.

(౨౪) పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

గ్రామణిగాఁడే ? యాతని

స్వామిగఁ బ్రేమింపలేదె వైష్ణవులెల్ల ?

౨౪

క. రామానందుల శిష్య

గ్రామణులు మహమ్మదీయగణములకున్ శ్రీ

రామానుజమత మియ్యరె ?

ప్రేమింపరె వైష్ణవులు పవిత్రులటంచున్ ?

౨౫

క. వన భూషణుఁ డను విద్య

నమ్మణి, విష్ణు స్వామి యనెడు మహనీయుండున్,

ఘనుఁడగు నింవాదిత్యుఁడు

మును మ్రేచ్చుల శుద్ధి చేసి పూజ్యత నిడరె !

౨౬

ఆ. పండరీపురానఁ బాండు రంగ విభుండు

చోక మేళుఁడను శ్వపాకు భక్తి

మెచ్చి దర్శనంబు నిచ్చి సంభాషించి

కూర్మితోడ వాని కూడుఁ దినఁడె !

౨౭

తే. స్వాదులో చేదులో యంచు సంశయించి

యించుకించుక రుచి చూచి మంచి నెంచి

ఫలము లిడిన శబరి మూఢ భక్తి మెచ్చి

యెలమి భుజియింపఁడే రాముఁ డెంగిలనక ?

౨౮

(౨౫) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౬) “నింవాదిత్యుడు కాశీనగరమున మహమ్మదీయ మతమును ఖండించి మహమ్మదీయులను శుద్ధిచేసి హిందువులలోఁ గలిపెను. హరిద్వారమందు విష్ణుస్వామియు, మరికొన్ని చోట్ల వనభూషణుఁడును మ్రేచ్చులకుఁ బ్రాయశ్చిత్తము చేయించి హిందువులలోఁ గలిపిరి. ”

పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౭) భక్తవిజయము.

(౨౮) వాల్మీకిరామాయణము.

తే. పంచముఁడు రోహిదాసుఁడు భక్తుఁడగుచుఁ
జగ్మపాత్రములందె యర్చనముఁ జేసి
విష్ణుసందర్శనముగాంచి విబుధుఁడైన
దేశికుఁడు మెచ్చ భన్యుఁడై తేజరిలఁడె?

౨౯

తే. ఏకనాథుండు సద్భక్తలోకవరుఁడు
సాధు భూసురవర సమారాధనమున
ముందుగా మాలలకు నెల్ల విందుఁజేసి
యాదరింపఁడె దీన దయాళుఁ డగుచు?

౩౦

క. నందుఁడు చిదంబరపురము
నం దుదయము నంది భక్తుఁడై సర్వ జనా
నందుఁడు గాఁడే! పూజ్యత
నందఁడె యాతండు పంచమాగ్రణి గాఁడే!

౩౧

తే. విష్ణుదేవుని భక్తుఁడై విబుధుఁడైన
యంత్యజుఁడె యెదురైన 'దాసోహ' మనుచు
వైష్ణవవరుండు సాష్టాంగవందనంబు
నేయవలె నంట తత్సంప్రదాయము గద!

౩౨

(౨౯) (౩౦) భక్తవిజయము.

(౩౧) నందచరిత్రము.

(౩౨) శ్లో. వైష్ణవం వైష్ణవో దృష్ట్వా ప్రణమే ద్దండవద్భువి.

వైష్ణవుఁడు వైష్ణవునిఁ జూచినంతనే దండప్రణామము చేయవలయును.

భక్తవిజయము.

శ్లో. యః పశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం వీతకల్మషమ్,

యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం ప్రణమే ద్దండవద్భువి.

శుభాచారపరుఁడును, దోషరహితుఁడును నగువైష్ణవునిఁ జూచినయెడల కుల
ముతో నిమిత్తము లేకయే వైష్ణవుఁ డతనికి నేలమీఁద సాగిలఁబడి మ్రొక్క
వలయును.

భక్తవిజయము.

ఉ. క్షత్రియుడై జనించి బహుకాలము ఘోరతపంబుఁ జేసి లో
కత్రయమున్ భజింప సరిగాఁ బ్రతిస్పృష్టి యొనర్చి సృష్టికిన్
ధాత్రిసురత్వమున్ బడసి ధన్యతఁ గాంచిన గాధిరాజ స
త్పుత్రిఁడు మాలతీ తనకుఁ బుత్రికలే యని గారవింపఁడే! 33

క. మారోపంతను నట్టి మ

హారాప్తుఁడు భక్తగణమునందు బుధులచేఁ

జేరుపఁబడి పొగడొందఁడే?

దారగ నాతండు మాలతను జేకొనఁడే?

34

శ్లో. విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తినీ,

శునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః

విద్యావిషయసంపన్నుడగు బ్రాహ్మణునియందును, గోవునందును, నేనుఁగు
నందును, గుక్కయందును, దానిమాంసముఁ దినువానియందును బండితులు సమ
దర్శనులై యుందురు. భగవద్గీత.

శ్లో. శ్వపచోపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః,

విష్ణుభక్తి విహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః.

శ్వపచుడైనను విష్ణుభక్తుడై నయెడల బ్రాహ్మణునికన్న నధికుడగును. విష్ణు
భక్తిలేనివాఁడు యతియైనను శ్వపచునికన్న నధముడగును. — భాగవతము.

శ్లో. చక్రాంకితభుజం దృష్ట్వా యస్తు తం నాభివాదయేత్,

తిర్యగ్యోనిశతం ప్రాప్య విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః.

ఎవ్వఁడేని చక్రాంకితభుజునిఁ జూచి యభివాదనంబు సేయకుండు వాఁడు తిర్య
గ్యోని శతంబునొంది నికృష్టతమక్రిమి జన్మంబుఁ జెందును.

భవిష్యత్పురాణము.

(33) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, సాగ్రందపురాణము, మార్కండేయపురా
ణాదికములు.

(34) మహాగాష్ట్రభక్తవిజయము — ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము.

మానవసేవ.

క. తిరువళ్లూరు పురంబున
ధరణీసురునకును మాలెతకు నందనుడై
పరగిన కపిలుడు పావన
పురుషుండై ఋషులలోనఁ బూజ్యుతఁ గనఁడే!

3౫

తే. మేటి పల్నాటి వీర కిరీటమైన
బ్రహ్మనాయఁడు గోసంగిపడుచునందుఁ
గొడుకులను గాంచఁడే తనకొలమునందు
వన్నె వాసియు నతనికి సన్నగిలెనె?

3౬

ఆ. జాతిహీనుడైన జాబాలి పుత్తుని
సత్యకాముఁ డనెడు సచ్చరిత్రు
గౌతముండు బ్రహ్మజాతిలోఁ జేర్చఁడే
యెల్ల ద్విజులు దాని కియ్యకొనరె?

3౭

తే. మున్ను 1 వ్యదకర్ముడను నొక్క పుల్కసుండు
క్షీతిసురోత్తముడై ప్రకాశింపలేదె!
అధమజాతి 2 యులోపి బ్రాహ్మణుండు గురుండు
ఋషివరుండును నై తేజరిల్ల లేదె!

3౮

తే. మున్ను యాగక్రియాలోపమునను బ్రహ్మ
రాక్షసత్వంబు నొందిన బ్రాహ్మణునకుఁ
గైశికీ గీత మహిమ నక్కజము గాఁగ
మనుజరూపం బిడఁడె యొక్క మాలవాండు?

3౯

(3౫) ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(3౬) వీరభాగవతము, శ్రీనాథుని పల్నాటివీరచరిత్రము.

(3౭) ఐతరేయబ్రాహ్మణము.

(3౮) ౧ భవిష్యత్పురాణము, ౨ ఐతరేయబ్రాహ్మణము,

ఋగ్వేదము పదియవమండలము.

(3౯) శ్లో. ఏవ ముక్తాతు మాతంగం రాక్షస శ్శరణంగతః.....

క. ధర్మరతుఁడు కౌశికముని

ధర్మన్యాధునిగృహంబుఁ దరియఁగ నాతం

డర్మిలఁ బూజింపఁగ నా

నిర్మలుఁ డాయనఘుచేతి నీరముఁ గొనఁడే ?

౪౦

ఆ. అల్ల రంతిదేవుఁ డాహార మొదవక

నీరములను బ్రాణి నిలుపఁగోరి

యున్నయంత మాల యొక్కండు తనువేడ

నుదక మిచ్చి వాని నోమలేదె ?

౪౧

తే. పూర్వము ప్రసేనజి త్తను భూపతిలకు

నందన కురంగి యన నొప్పు సుందరాంగి

మదగజము పాలు గాకుండ మనిచినట్టి

మాలకొమరునిఁ బెండ్లాడి క్రాలలేదె ?

౪౨

శ్లో. యన్మయా పశ్చిమం గీతం స్వైరం కైశిక ముత్తమం,

ఫలేన తస్య భద్రంతే మోక్షయిష్యతి కిల్బిషాత్.

అను కైశికపురాణోక్తిక్రమంబున బ్రహ్మరాక్షసునియందు యజ్ఞాంగలోపా
గతదోషంబుఁ బరిహరించిరక్షించు పరమభాగవతోత్తమునికై వడి.....

ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి, తిరుప్పాణియాశ్వాదుల చరిత్రము. భక్తవిజయము.

(౪౦) అరణ్యపర్వము, భారతము.

(౪౧) ఉ. అన్నములేదు కొన్ని మధురాంబువులున్నవి త్రావుమన్న ! రా
వన్న ! శరీరధారులకు నాపదవచ్చిన, వారి యాపదల్

క్రన్నన మాన్చి వారికి సుఖంబులు సేయుటకన్న నొండు మే

లున్నదె? నాకుదిక్కు పురుషోత్తముఁడొక్కఁడెసుమ్మ పుల్కసా!

అనిచెప్పి రాజర్షి యగు రంతిదేవుఁడు మాలనాని పాత్రలో నుదకము వోసెను,
భాగవతము.

(౪౨) కథాసరిత్సాగరము.

ఆ. మలయసింహుపట్టి మాయావతి యనంగ
వెలయు కన్య తన్ను వలచినట్టి
సుప్రహరుని మాలసుతు నుపలాలించి
వాని* నను గమించి వరలలేదె?

౪౩

ఆ. ఉజ్జయినిపురాన నుత్పల హస్తుడెన్
పేరి మాలవాని ప్రియకుమారి
వలచి యా యవంతి వర్ధనుడెనురాజ
సుతుడు పెండ్లి యాడి సుఖము గనడె?

౪౪

తే. చారుతరకీర్తి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి
సభను బాణ మయూ రాది సత్కవీంద్ర
తుల్య సత్కార గౌరవాదులను గాంచి
తనరడె దివాకరుండు మాతంగజుండు?

౪౫

(౪౩) * అనుగమము = సహగమనము

కథాసరిత్సాగరము.

(౪౪) కథాసరిత్సాగరము.

(౪౫) ఇరువదియొకటవ కృష్ణా గుంటూరు మండల సంఘసంస్కరణసభా
ధ్యక్షులగు కొ. వే. లక్ష్మణరావుగారిట్లు చెప్పియున్నారు: “నేను కొన్ని
దినములక్రింద “హర్ష చరిత్ర” మను మహారాష్ట్రగ్రంథమును జదువుచుండఁగా
నొకవింతచరిత్ర గానవచ్చినది. హర్ష చక్రవర్తికాలమున దివాకరుడను
“మాతంగు” డనఁగా మాదిగకొలమువాఁడు గొప్పకవియై యుండెను. ఆతని
విద్యామాహాత్మ్యమును జూచి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి యాతనిని బాణ మయూర
మహాకవలతో సమానముగాఁ దనసభయందు సభ్యునిగా నేర్పఱుచుకొనెను.
అనఁగా మాతంగదివాకరుడు శ్రీహర్షుని యాస్థాన కవీశ్వరుడుగా నుండెను.
రాజ శేఖరకవి యిందునుగురించి యిట్లు వ్రాసియున్నాడు:

శ్లో. అహో ప్రభావో వాగ్దేవ్యాః యన్మాతంగ దివాకరః,
శ్రీహర్ష స్యాభవత్ సభ్యః సమో బాణమయూరయోః.

తే. హృద్య తరమైన గాంధర్వ విద్యయందు
నైపుణంబును జూపి యానంద మిచ్చి
శ్రీ హరిశ్చంద్ర చక్రవర్తికి మనంబు
వెతలు దీర్చిన వారు మా లెతలు గారె?

౪౬

ఆ. యామునార్య శిష్యుడై, పరిపూర్ణ దే
శికవరేణ్యు వలన సేవఁ గాంచి
పెరియనంబిచేతఁ జరమక్రియలు గొన్న
మారనూరినంబి మాలగాఁడె?

౪౭

గీ. కాశికాపురి నాదిశంకరుఁడు విజ్ఞా
డైన చండాలువలన సుజ్ఞాన మెఱిగి
మెచ్చి యతనికి జగమెల్ల రిచ్చవడఁగఁ
బ్రేమ సాష్టాంగ దండప్రణామ మిడఁడె!

౪౮

క. మాలిన్యంబును దలఁపక
ధీలలితుండైన బుద్ధదేవుఁడు గురుడై
మాలని లాలింపఁడె, నయ
లాలిత కరుణావిలాస లాలసుఁ డగుచుక!

౪౯

ఆ. శుభ్రకీర్తి యగు నశోకవర్ధన చక్ర
వర్తి భిక్షువులగు పంచములను
భక్తిపూర్వకముగఁ బ్రార్థించి పూజించి
గౌరవించి గణుతిఁ గాంచలేదె?

౫౦

(౪౬) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, మార్కండేయపురాణము.

(౪౭) ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి.

(౪౮) శంకరాచార్యులమనీషాపంచకము, శంకరవిజయము, విశ్వేశ్వరపర్వము.

(౪౯) బుద్ధచరిత్రము.

(౫౦) అశోకచరిత్ర.

తే. తొల్లి కణ్ణమునీంద్రచంద్రుండు మేచ్చ
దేశమైన ఐగుప్త కేతెంచి యచట
వేలకొలది మనుష్యుల వేదమతము
నందుఁ జేర్పఁడె? వారు పూజ్యతను గనరె?

౫౧

తే. వారిలోపలఁ బృథుఁ డనువాఁడు ట్రాత్ర
వంతుఁడై, భూమికాంతుఁడై మంతుకెక్క
మగధ రాజ్యంబు స్థాపించి మాన్యుఁడైన
మాగధుం డాతని కుమారమణియె కాదె?

౫౨

తే. ఎల్ల హిందువులును నుపాసించు దేవ
గణములోపల మాతంగకన్య లేదె?
అల్ల మాతంగవంశజు లెల్ల వారు
హిందువుల దైవముల నుపాసింతుగాదె?

౫౩

(౫౨) భవిష్యత్పురాణము.

(౫౩) శ్లో. మాణిక్యవీణాముపలాలయంతీం మదాలసాం మంజులవాగ్విలాసాం,
మహేంద్ర నీలద్యుతి క్షామలాంగీం! మాతంగకన్యాం మనసా స్మరామి.

శ్లో. మాతా మరకతేశ్యామా మాతంగీ మధుశాలినీ,
కుర్యా త్కటాక్షం కశ్యాణీ కదంబవనవాసినీ.

శ్లో. జయ ! మాతంగతనయే ! జయ ! నీలోత్పలద్యుతే !

జయ ! సంగీతరసికే ! జయ ! లీలాశుకప్రియే ! —కాళిదాసు.

శ్లో.మతంగమునికన్యకాం మధురభాషిణీమాశ్రయే.

శంకరాచార్యకృత త్రిపురసుందరీస్తోత్రము.

శ్లో. జయ ! మాత ర్విశాలాక్షి ! జయ ! సంగీతమాతృకే !

జయ ! మాతంగి ! చండాలి ! గృహీతమధుపాత్రకే !

శ్యామలాస్తోత్రము, బృహత్సోత్రరత్నాకరము.

శ్యామలానవరత్నమాలాస్తోత్రాదిప్రమాణము లనేకము గలవు.

ఆ. చిక్కు మొక్కు లేని దీనుల శవములు

శ్వపచకులులె మోయ వలయుననుచు

సర్వ ధర్మ శాస్త్ర చయ మేకముఖమై వి

ధింప దొక్కొక్క? బుధులు తెలియ రొక్కొక్క?

౨౪

క. మలయాశముతీరంబునఁ

బొలుపారెడు తులునదేశమును బంచములే

నెలకొని యేలరె? రాజ్యము

నెలకొలుపరె మున్ను? శౌర్య నిరతులు గారె?

౨౫

క. నందుఁ డనునతఁడు ప్రజ లా

నందము నందంగఁ బాలనము నేయఁడె? ఆ

నందవరంబున నాతని

మందిర చిహ్నంబు లిపుడుమాత్రము లేవే?

౨౬

క. ఆనందుని వంశంబున

కానందముఁ గూర్చఁ గనకుఁడను వాఁ డి దయం

బై నిఖిల విద్య లారసి

జ్ఞానియు సుకవియును నగుచు ఖ్యాతినిఁగనఁడె?

౨౭

ఉ. మాలల కన్న నీచతర మానవులొ కొరగారు వంశ భూ

పాలుర కన్యఁ గైకొనఁడె పావనుఁడైన మయూర ధారుణీ

పాలుని పట్టి? మిత్రులుగ బ్రాహ్మణు లుండరె వారిసన్నిధిన్

బోలగఁ బంచముల్ మరలఁ బ్రోన్నతి నొంది సుఖింపఁ బోలదే! ౨౮

(౨౪) శ్లో. అబాంధవం శవంచైవ నిర్హరేయు రితిసితః.

(చండాలురు, శ్వపాకులు) బంధువులు లేక చనిపోయిన యనాథప్రేతము. నెత్తవలయును. ఇది వారలకు ధర్మము. మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.

(౨౫) (౨౬) (౨౭) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ

(౨౮) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ. “స్త్రీరత్నం దుష్కులాదపి” — మనుస్మృతి.

ఆ. మందపాలుఁ డనెడు మానీంద్ర చంద్రుండు
కడు నికృష్టజాతి కన్య యయ్యు
సాధుశీలయైన సారంగిఁ బెండ్లాడి
యావసిష్ఠులీల నలర లేదె ?

౫౯

క. భూమిశ చంద్రుఁడగు వి
శ్వామిత్రుఁడు ఘోరతర తపశ్శక్తి మెయిన్
భూమిసురుఁడు, బ్రహ్మహర్షి
గ్రామణి, ధీమణియునై ప్రకాశ్చినిఁగనఁడే !

౬౦

ఆ. భృగుమహర్షి చంద్రుకృపవల్ల బ్రహ్మహర్షి
యయ్యె పీతహవ్యుఁ డనెడు రాజు
అవనిభర్తయైన యువనాశ్వపుత్రుండు
భూసురత్వ మొంది పూజ్యుఁడయ్యె.

౬౧

క. మేనకకు గాధిపట్టికి
మేనెత్తియుఁ గణ్వుకూరిమిగుమారికయై
రాణించు శకుంతల త
త్సానుఁడు భరతుండు సుచరితులుగాలేదే ?

౬౨

తే. పూర్వమున ద్విజులకు నందు భూపతులకు
నాలుగవజాతివారె వంటలనుజేయు
వాడుకయటంచు మునులును బ్రాహ్మణులును
సాపడెడువారనుచుఁ గృతుల్ చాటుఁగాదె ?

౬౩

(౫౯) శ్లో. అక్షమాలా వసిష్ఠేన సంయుక్తాధమయోనిజా,
సారంగీ మందపాలేన జగామాభ్యర్హణీయతాం. మనుస్మృతి.

(౬౦) వాల్మీకిరామాయణము,

(౬౧) ౧ భారతము, ౨ భాగవతము.

(౬౨) భారతము.

(౬౩) భారతము, విరాటపర్వము. అదిదోషములేదని మనుస్మృతి.

తే. చ్యవనుఁ డనుఋషికులసతీసహితుఁడగుచుఁ
బోయి కుశికప్రభుని యంతిపురములందు
సిద్ధమగు వంటకమును భుజించుచుండి
యచ్చటనె కాలమును బుచ్చెననఁగ వినమె!

౬౪

తే. క్షుత్తవండినయన్నంబు త్మోసురులకు
విందువెట్టించి తినఁడె గోవిందుఁ డల్ల
విదురు నింటను గుడువఁడే ప్రియముతోడఁ
గులముఁ జూచెనె కృష్ణుండఁ గుణముగాక.

౬౫

తే. ప్రాణములు పోవునట్టి యాపదలయందు
వేదవిదుఁడగు విప్రకలాదుఁడైన
జాతిహీనుల యన్నంబు సాపడినను
దోష మంటదనుచు స్మృతుల్ ఘోషలిడవె?

౬౬

ఆ. పూరిముఖ్య పుణ్య పురసత్తకముఁ జొచ్చి
హైందవులను బలిమి యవనులెల్ల
మేచ్చులుగ నొనర్పఁ గృష్ణచైతన్యుల
శిష్యవరులు మరలఁ జేర్చుకొనరె?

౬౭

(౬౪) ఆనుశాసనికపర్వము, భారతము.

(౬౫) భారతము, ఉద్యోగపర్వము. శూద్రునకు రాచకన్యకయందుఁ బుట్టిన
వాఁడు క్షత్తయని మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౬) శ్లో. జీవితాత్యయ మాపన్నో యోన్న మత్తి యతస్తతః,
ఆకాశమివ పంకేన న స పాపేన లిప్యతే.

బ్రాహ్మణుఁడు (చచ్చిపోవునంతటి) ఆపత్కాలమందుఁ బ్రతిలోమజాతి
వాఁడు మొదలైన యెవని యన్నమును భుజించినను బురదయందలి యాకాశ
మువలె వానియందు గొంచెమేని పాప మంటదు. వామదేవ విశ్వామిత్రాది
మహర్షులు దీని కుదాహరణము. మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౭) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

తే. చితస, చందను లనుపేర్లఁ జెలఁగునట్టి
యవనులను శుద్ధిజేసి హిందువులఁజేసి
చిత్ర, చంద్రాఖ్యలనుబెట్టి స్నేహభావ
మలర మెలఁగిరి మనపూర్వు లనఁగవినమె!

౬౮

ఆ. వారుపుట్టినట్టి వంశంబు లెయ్యచి?
వార లెంతలేసివారలైరి?
జాతి యేదియైన నీతియే ముఖ్యంబు
నీతిలేకయున్న జాతిసున్న.

౬౯

తే. జందెములు దీసి పూర్వులు జాతి విడిచి
భ్రష్టులైనను ముందుతరంబునరులు
ద్విజులు గావచ్చు శుద్ధులై తరిగి యనుచు
మనువు మొదలైన వేత్తల మతముగాదె?

౭౦

క. జననంబు చేతఁ జూచిన
జనులెల్లరుఁగూడ నేకజాతియై నునుచున్
మనశాస్త్రములు సమస్తముఁ
బెనురొద మినుముట్టి ఘోష పెట్టుటలేదే?

౭౧

(౬౮) జన్మారు శాసనమునఁ గలదని భండార్కరుగారు వ్రాసిరని రామభుజ
దత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౭౦) ఆపస్తంబ సూత్రములు, మనుస్మృతి.

(౭౧) శతపథ బ్రాహ్మణము, భగవద్గీతలు, భాగవతము, రామాయణము, భార
తము, సాంఖ్యశాస్త్రము, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు మొదలగువవి. ఒక
యుదాహరణము—

శ్లో. న జాతిః పూజ్యతే రాజన్ గుణాః కల్యాణకారకాః,

నగదాల మపి వృత్తస్థం తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః.

భారతము, ఆశ్వమేధపర్వము.

క. ౧ హరినామ స్మరణము భవ

హరణము, ౨ శ్రీరామ నామ మను మంత్రము శ్రీ
కర పుణ్యకరముగద ! యీ
తరణోపాయమునఁ బ్రోవఁదగు బంచములన్.

22

తే. నాగరికు లైన యార్యు లీభాగమునకు

రాక ముందటి నుండి స్థైర్యముగ నుండి

ఆంధ్ర భూమికిఁ గాణాచు లైన మాల

వాండ్రు నిటుఁ ద్రోసి పుచ్చుట పాడియగునె ?

23

మ. మనదేశంబున జన్మమైతి మనక్షేమంబున్ సదాకోరి తా

మనయఁబున్ మన సంఘవృద్ధికయి దాస్యం బొప్పుగాఁ జేయుచున్

మనదైవంబుఁ గొల్పుచున్ మన మతామ్నాయ ప్రకారంబుగా

మనుచున్నన్ మనదేశ సోదరులె యన్మాటన్ విచారింపమే ! 24

మ. మనకున్ సోదర వర్గ మాదురు సుండి మాలత్ సహా ; హిందు భూ

జనసీ గర్భము నందె కాంచిరి సుండి జన్మంబు ; నీదేశమం

దున సర్వేశ్వరు సత్కృపన్ గలుగు వస్తు వ్రాతమున్ బొందఁగా

మనతోఁ బాటధికారమున్నది సుండి మాతంగపుంజాతీకిన్. 25

ఉ. దేవుడె కన్నతండ్రి జగతిన్ జనియించినవారికెల్ల ; భూ

దేవియె కన్నతల్లి, యదితెల్లము ; మానవక్లాటియెల్ల రున్

వావికి నన్నదమ్ములు ; లవత్వఘనత్వములున్ స్వభావముల్

కా ; విఠ వర్ణభేదములు కల్పనికంబులు ! లాతినీమలన్

లేవివి ; వీనివల్ల లవలేశము లాభముఁ గల్గఁబోదు ; ము

న్నీవిధివృత్తులన్ గురిచియో నియమించిరి పెద్దవార ; లే

త్రోవలఁజూచినన్ శుచికి దూరగులౌటనె మాలవారలన్

బోవిడనాడినారు మనపూర్వులు ప్రస్తుతదేశకాల పా

త్రావసరంబులన్ గని యుదారమనస్కులు దేశనాయకుల్

ధీవరు లీయభాగ్యులకు దక్కయినిల్చిరి, తొంటినీచపుం
భావము మీటిపోయినది పండితకోటికి; నేటికింకను
గేవలపూర్వపద్ధతుల క్రేవలబోవఁ దలంచుపూనిక తా
నేఁగనైన నేటి కెదురీదుటవంటిది; కాల మేగతికొ
బోవునొ తాను నాగతినె పోవుట కోవిదలక్షణంబగుకొ
గావున దేశ కాలముల కైవడు లారసి నిమ్నజాతులకొ
గావలులంచుఁ బోవిడక కారుణికోత్తములెల్లఁ బ్రోవరే!

౭౬

సీ. ఊరిలోఁ గాపురముండనీకుండుట

నీళ్ళ రేవులఁజేరనీకయుంట

వీధిలో స్వేచ్ఛగా విహరింపనీకుంట

నీచభావముతోడఁ జూచుచుంట

పల్లెకూటములకు వెళ్లనీకుండుట

మోసాలలోపల ముంచుచుంట

వైద్యసాహాయ్యంబు వడయనీకుండుట

మతధర్మ నియమముల్ మప్పకుంట

తే. నాహనారోహణాచి కౌతూహలములు

నాటకాలోకన వినోదనాచికములు

లేకయుండంగఁ జేయుట లెక్కవెట్టఁ

గలమె మాలలఁబెట్టు నిక్కట్టు లకట!

౭౭

మ. మన దేశీయుల నేకజాతినరులకొ మాలిన్యమంచుకొ మిషకొ

మనమే న్యాయము మూఁద్రోచి, కరుణకొ మాయించి, స్వత్వంబులె

ల్లను దుర్వృత్తిహరించి, హింసలిడుచుకొ, లాతుల్ వెతల్ బెట్టుగ

న్గొని హా! హా! యని యంగలార్చెదము లోకుల్ విన్నచో నవ్వరే! ౭౮

చ. దయయును ధర్మముగడకుఁ దారిచి వేలకొలంది యేండ్ల నుం

డియూ నిటుమాలవాండ్రు గడింది బెడందలఁ బెట్టుచుంట నెం

తయుఁ బరిపాటియై మనకు దారుణవృత్తిగఁ దోచకుండుఁగా
క యితరు లివ్విధంబుఁ బొడఁగాంచిన గుండెలు ప్రీతి చావరే! ౭౯

మ. నరజన్మంబిది యుత్తమంబనుచు నానాదేశ విద్యాంసులున్
వరుసన్ రూఢియొనర్చినట్టి పలుకున్ వ్యర్థంబుఁగావించి యి
ట్లగరే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బంచుచున్నారు; భూ
సుతులారా! దయఁజూచి పుల్కసులకున్ శుద్ధత్వమున్ నేర్పరే! ౮౦

ఉ. పావనులెల్ల మానవులుఁ బాపులు పంచము; లన్న నీచఃపుం
భావములోనఁ బంచముల భావనచేసిరి ఛాందసద్విజుల్:
కేవలపామరుల్ గనుక, కృత్రిమ మేమియెఱుంగలేక, యీ
కైవడికొప్పి, పంచములు గట్టిగఁ గ్రించుల మంచు నమ్మి, స
ద్యావముతోడుతన్ భయము, భక్తి గడల్కొనఁగా ద్విజన్ములన్
దైవములంచుఁ, దమ్మెపుడొ ధన్యులజేయుదు రంచున్ నెంచుచున్
నేవలుచేయుచుండి తమ జీవిత మెంతయుఁ గష్టపుంజమై
చేవయు లావునుం జెడఁగఁ జేడ్పడి, గీడ్పడి, యాత్మగౌరవం,
బేవయు, లజ్జయున్ మరచి హేయగతిన్ జరియించి యీవగన్
హావడి నొందుచుండినను హా! యని నొవ్వరు భారతీయు లా
హా! విపరీతధర్మముల యాగడముల్! జననంబుచేతనే
పాపులుఁ బుణ్యులౌదురె ప్రపంచమునం దిటులెందు నేనియున్. ౮౧

ఉ. కాకులుఁ బిల్లులున్ జెనకి కైకొనఁగాఁ గనుఁగొన్నయన్న మే
సాకుమ లేక భూసురులె సాపడుచుందురు, విందు వెట్టఁగాఁ
బాకముచేసి రాసులుగ వైచిన యన్నముఁ జూచి కుక్కలే
తాకిన నెగ్గునేయరు కదా! కనరాదె గొడారు లహ్లాహా! ౮౨

గీ. రాళ్ల ఐప్పలఁ గనుఁగొని రహినిమొక్కి
చెట్టులను బుట్టలను బూజచేయునట్టి
హిందువులు తోడినరులను హీనులనుచుఁ
దలఁగఁ ద్రోయుట మతవిరుద్ధంబు కాదె ? ౮౩

తే. ఈశ్వర ప్రతిరూపమై యెసఁగు నరుఁడు
నరుని కగు నవమాన మీశ్వరునిఁ జేరు
మానవుల నవమానించు హీననరుఁడు
పాత్రుఁ డగు నీశ్వర ద్రోహ పాపమునకు.

౧౪

చ. తెలివిఁ దొలంగియున్న దురదృష్టులు, నీచులు, గర్భదాసులున్
బలితపు దైన్యదుర్గతుల బాములనొందెడు మందభాగ్యులున్,
మలినులు, మానహీనులగు మాలలు సోదరులంచు నోటితోఁ
బలికిన, వీనులకొ వినిన భారతకోటికి సిగ్గు గాదొకో?

౧౫

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మపుష్
ఖులయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తల కీర్తి కళాకళంక మీ
యనుచిత వృత్తిఁ బోవిడిచి యార్యు లఖండయశంబు నొందరే.

౧౬

సీ. ఒడలిపై చర్మమే యెలిచిదానముచేసె
ననఘుండు కరుఁ డెందవతరించె?
పులుఁగుకై మేనికండలు కోసి యిచ్చిన
శిబి మహాదాత యేక్షితినిఁ బుట్టె?
ఎదఁ గొంతులేక వెన్నెముకనే యెసఁగిన
ఘనుఁడు దధీచి యెక్కడ జనించె?
పసుపుఁ బట్టలతోడఁ బ్రాణమే యిచ్చిన
జీమాతనాహుఁ డేసీమఁ బొడమె?

తే. అట్టి యీ “పుణ్యభూమి” యం దక్కటకట!
యగ్రజాతులవారు మాధ్యంబుకతన
సాటిమానిసులను బానిసలను జేసి
గాసి నొందించు చున్నారకారణముగ.

౧౭

సీ. పవలు రేల్కప్పించి వ్యవసాయ మొనరించి
యిర్వినిఁ బండించుచున్నవారు

ప్రోది మీఱఁగ మంచి పాదరక్ష లొసంగి
 యురు సౌఖ్యమును గూర్చు చున్నవారు
 ప్రతి గ్రామమున మృత పశు కళేబరముల
 నోర్మిమై దొలఁగించు చున్నవారు
 గ్రామ రక్షణకునై యామికత్వము భద్ర
 మొప్పారఁ గావించు చున్నవారు

ఆ. ప్రీతిమై ననాధప్రేత సంస్కారమ్ము
 తెన్నొయెడలఁ జేయు చున్నవారు
 మనకు మేలు గూర్చు మాలల విడనాడఁ
 దగునె ! యిది కృతజ్ఞ ధర్మ మగునె !

౨౨

ఉ. వెన్ననుగొట్టువారి నవివేకత తాతను మొత్తునట్లుగా
 నన్నిఁటికిన్ సదా మన సమాశ్రయమున్ మదిఁ గోరియున్న యా
 పన్నుల నీయమాయికులఁ బంచములన్ దయనూలి యీగతిన్
 బన్నము లొందఁ జేయుటలు భావ్యమే భారతులార ! చెప్పరే ! ౨౩

సీ. చాలినంతవెలుంగు, గాలియు వచ్చు వి
 శాలమై శగుప్రదేశాలు లేక
 కఱవు రోజులలోనఁ గాయ, కసరుఁ, గూడు,
 చుంపయే కాని మెతుకులు లేక
 ముఱుగు కాల్యలుఁ బెద్దముటికి గుంటలలోని
 నీరుఁ దక్కఁగ మంచినీరు లేక
 ఎండవానలనుండి హిమవాతములనుండి
 రక్షింపఁ జాలు వస్త్రములు లేక

గీ. జాడ్యములు పుట్టి యేటేట శ్వపచకులము
 నాశనముఁ జేయుటయెగాక దేశమెల్ల
 నంటువ్యాధులు వ్యాపించి యఖిలజనుల
 ప్రాణములు దీయుచున్న వీపలుకు వినరె !

౨౦

ఉ. గంగ పవిత్రమైనదనిగా మరి హిందువులెల్ల దీర్ఘ మే
 గంగను, గంగలోన మునుగంగను, గంగను బూజచేసి మ్రొ
 క్కంగను వేడుకం గనుట ? గంగకు గల్గదు భేదబుద్ధి; మా
 తంగుల నైన గాచనదు ధన్యులఁజేయునుగాని; యట్టి యా
 గంగ నుమానుషంగను, జగజ్జనజన్మతరంగభంగ నే
 భంగిని మాలమాదిగలు పట్టి యపావనముం బొనర్తు ? రీ
 సంగతి నించుకేనియు విచారణనేయక నీళ్ల రేవు మా
 తంగులు చేరరాదనుచుఁ దర్జన భర్జనచేసి వారి ని
 ట్లంగద పాలుచేసి వగనందఁగ గుండఁగఁజేతు రోసుధీ
 పుంగవులార ! ధర్మ మనబోలునొ పోలదొ చూడరారె, వే
 గం గతిగారె, వారి కడగండ్లను మాన్పి సుఖంబు గూర్పరే.

౯౦

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే !

వారి ప్రాణము మన ప్రాణమొకటై !
 సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును
 సర్వమానవులకు సమముగాదె !
 నీర మాహారము నిద్రయు మనకును
 వారికిఁ గూడ నావశ్యకములె !
 వారల దేహంబువలె మన దేహంబు
 రక్త మాంసాదుల రాశియగును !

లే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములును, మరియుఁ
 బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె !
 ఉభయులకు హెచ్చుల్పొచ్చు లేమున్న వింక ?
 మనసు మార్ఖ్యంబు నెనసి క్రమ్మఱదుగాక !

౯౧

సీ. మాల మాదిగలకు మన కున్నయట్టులే
 కలదు సుఁడీ బుద్ధి; కలదు తెలివి
 ఆశలెల్లను గల వాసక్తి కలదు ఉ
 త్సాహశక్తియును దీక్షయును గలవు

కల దోర్పు నభివృద్ధి కాంక్షించు సద్గుణో
 త్కర మెల్లఁ దక్కువగాక కలవు
 కలిగియు ఫలములేక నశించుచున్నవి
 మన మంతరాయముల్ పెనుచుకతన

తే. వారలును వృద్ధి నొందంగ వలయునన్న
 భగవదుద్దేశ్యమును గూడ భంగమయ్యె
 భారతాభ్యుదయమున కపారమైన
 భంగము ఘటిల్లె మనస్వార్థపరతకతన.

౯౩

సీ. భక్తి ప్రపత్తుల భాసిల్లఁగల రంచు
 నమ్మింప మాల వైష్ణవులు సాక్షి !
 తౌర్యత్రికాది చాతుర్య ధుర్యులఁటంచుఁ
 బ్రకటింప మాలనాటకులుసాక్షి !
 జవ సత్వ ధైర్యాతిశౌర్యాంకు లని చాటి
 చెప్పంగ మాల మాప్టీండుసాక్షి !
 కరకాశలాది శ్రీకర గుణాఘ్న లఁటంచు
 వాదింప మాల శిల్పకులుసాక్షి !

తే. సకల సుమనోవినోదన చర్యలందు
 వలఁతులన మాల దేవరవాండ్లు సాక్షి !
 బహుళతర రాజ్యకార్య నిర్వహణశక్తి
 శాలులన మాలయన్యోగిజనము సాక్షి !

౯౪

ఉ. పోలిన చాకచక్యమున భూముల శిస్తు వసూలు చేయుచు
 గ్రాలుచు నుండిరేకడ ! మరాట ధరిత్రిఁ; ద్రిలింగధాత్రిఁ బూ
 ర్పాలురు గూర్చినట్టి ధనరాసులు కోశముఁ జేర్తురే కదా !
 మాలల యోగ్యతకొ దెలుప మానితవృత్తము లివ్వి చాలవే !

౯౫

సీ. ఎందఱు కపిల మునీండ్లు లీమాలల
 యం దుద్భవించి పెంపొందువారో ?

ఎందఱు నందనరేంద్రు లీపంచము

లందు జన్మించి చెన్నొందువారో?

ఎందఱు కనకకవీంద్రు లీమాతంగు

లం దుదయించి సొంపొందువారో?

ఎందఱు శ్రీపాణిచంద్రు లీగోసంగు

లందు జనించి చెల్వొందువారో?

తే. ఎందఱెందఱు బురుంధతు లీనిషాదు

లం దవళరించి సత్కిర్తి నొందువారో?

ఏపుగననీక మాలల హిందుజాతి

స్వార్థరతి నాత్మనాశంబు సలుపుకొనియె.

౯౬

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నై దవభాగము నిమ్నజాతు లు

న్నారు గదా! నిరంతరము నై చ్యపుభావముతోడఁ జూచినన్

వారలు వైరమూని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే

పారఁజరించినన్ మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁజెందు నే!

౯౭

ఆ. సర్వ భారతీయ జాతీయతానిని

ర్మాణమునకు యవన క్రైస్తవులయు

న్నేహ మవసరమని చెప్పుచుండియు హిందు

జాతిఁ జీల్చివేయ నీతియగునె?

౯౮

నీ. నరుని శరీరంబునకును మస్తిష్క మెం

తటి యగత్యంబొ పాదములునంతె!

మెదడు లోపించిన మొదలె జ్ఞానములేదు!

పదములు లేకున్న మెదలగాదు!

సంఘంబునకు నగ్రజాతి ముఖ్యతయెంతో

కడపటి జాతి యక్కఱయు నంతె!

అంగంబులకు రక్త మాధార మెట్టులో

జాతులకెల్లను జ్ఞానమట్లె!

ఆ. సంఘదేహమెల్లఁ జక్కఁగా లేకున్న
సంఘమంత కార్తి సంఘటిల్లుఁ
గాన జాతులెల్ల జ్ఞానంబు నొందక
ముక్తిలేదు సంఘమునకు నిజము !

F F

ఉ. గోవులయందు హిందువులకుం గల భక్తియు, మేచ్చకైస్తవుత్
గోవధఁజేసి మాంసమును గోరిభుజించుట తెల్లమే కదా!
కేవల పాపచిత్తులని క్రించుదనంబు వహించి మాలలం
గ్రేవలఁ జేరనీక యుడికించిన వారలు తన్మతస్సులై
గోవులఁ జంపి మాంసమును గొంకక జంకక మెక్కుచుంటచే
గోవధ నాడునాటికినిఁ గోట్లకొలందిని వృద్ధిఁజెందె; హా!
గోవులయందు భక్తిగల కోవిదులైనను మాలవారలన్
బావులగాఁ దలంప కతి పావన భావులఁజేసి ప్రోవరే!

౧౦౦

చ. జగమునఁ దోడి జాతులటు సర్వవిధంబుల వృద్ధి నొందుచున్
సౌగసుల దొంతులై మిగుల శోభిలుచుండఁగఁ దేజుదక్కి యీ
వగ మనజాతి యార్తివడి వాసి దొఱంగుటకున్ గతం బిటున్
పగగొని మాలలన్ బఱచు పాపఫలంబునకన్న నున్నదే!

౧౦౧

ఉ. తాలిమితోడ నీశ్వరుని దర్శనమున్ బొనరించు పాంపె పాం
చాలమునందు సూనరుల సంజ్ఞను నొప్పెడు మాలజాతి దే
వాలయమున్ జొరంగఁ దగుయత్న మునేయుటెఱింగి యగ్రవ
ర్ణాలెదిరించి నిల్చినఁ, బరస్పరవైరముహెచ్చి కోర్టులన్
వేలకొలంది విత్తమును వెచ్చమునేయుచుఁ బోరినన్ జయ
శ్రీ లభియింపకున్కిఁ గడు సిగ్గిలి బెగ్గిలి యేమిచేయఁగాఁ
జాలక, హిందుజాతియెడఁ జాల నసహ్యము నొంది, యెంతయున్
జాలినిఁ జెంది, సూనరులు స్వామిక, సాంఘిక, గౌరవ స్వతం
త్రాలను గోలుపోయి సుతరామును సౌఖ్యములేని జీవనం
బేల యటంచు రోసి, తమ బేలతనంబును మూలఁద్రోసి, పం
తాలు దలిర్పఁగా యవన ధర్మముఁ గైకొని, యొక్కమాటుగాఁ
జీలుకపోయి మల్కలను జీరిరి నూర్లకొలంది మంది, పాం

చాలమునందె మేఘులను జాతికిఁజేరిన మాలలెక్కడన్
 గ్రోలగఁ బ్రాణముల్ నిలుప గ్రుక్కెడు నీళ్లును జిక్కకొక్కెడన్
 మేలగు బావిలోపలను మ్లేచ్చులు హిందువులందు సర్వ వ
 ర్ణాల మనుష్యులున్ గలసి బ్రాహ్మణ శూద్ర విభేద భావమున్
 గాలికిఁ దోలి మాధ్యమును గాలిచి పేలిచిరేమొ యన్నటుల్
 మాలిమితోడఁ దోచుచు జలంబులు చేకొనుచుండఁ జూచి మే
 లేలని మెచ్చుకొంచుఁ జని మేఘులు తామునుగూడ బావిలో
 నీళ్లు చేసుకోఁదలఁచి, నెయ్యము మీఱఁగఁ జేరరాఁగ; గ
 గ్గోలు జనించి యెల్లరును గోల యొనర్చుచు నక్కటక్కటా!
 కాలము కాలిపోయినది, కానితలంపులు పుట్టుచుండెఁ, బోఁ
 గాలము వచ్చె మేఘులకు, గర్వము హెచ్చెను, కండ క్రొవ్వునన్
 బాలికి వచ్చి కూపమును మైలయొనర్చిరి; యింతఘోర మే
 కాలమునందునున్ గలదె? కార్యము లేదిక, వర్ణ ధర్మముల్
 పాలన చేసికోఁగలుగు పాటి యుపాయము లేదు, నీమముల్
 తూలక నిల్వవింక, ద్విజులున్ గులధర్మములన్ గణింప; రా
 శీలము మాటిపోయినది, చెల్లెను న్యాయము, నీతిలేదు, దౌ
 ష్ట్యలకు మేర లేదు, నలుసంతయుఁ బాపఁపు భీతిలేదు; హా!
 కూలెను వేదధర్మమని కొందఱు కుయ్యిడుచుండ, నాలుకల్
 గ్రోలుచుఁ గోపతాపములఁ గొందఱు శాపము లిచ్చుచుండఁ, గ
 య్యాలకుఁ గాలుదువ్వుచు, గయాశితనంబున బాలవైదికుల్
 కాలను రువ్వుచున్, మిగులరాయిడి సేయఁగఁ, డక్కువారలున్
 గోలలు బూని క్రొర్యమునఁ గొట్టుచుఁ దిట్టుచు వెంటనంటఁగాఁ
 బోలదు పోల దన్న యొక పుణ్యుడు సైతములేక, దీనులై
 కాలికొలందిఁ బర్వలిడి, గ్రక్కున నిండ్లను జేరి యింక నే .

వీలున హైందవ ప్రజలు పెట్టెడు బాధలనుండి తప్పు కోఁ
 జాలుదు మంచుఁ జాలఁగ విచారణచేసి, యుపాయ మెంచియున్,
 వేలకొలంది మేఘు లొక పెట్టున మేచ్చమతంబుఁ జొచ్చి ధీ
 శాలులు బ్రాహ్మణాది జనసంఘము తెప్పునఁ దెల్లఁబోవఁ జు
 ట్టాలయి, మిశ్రులై తను పరానులు సాయమువచ్చి నిల్వ, ను
 ద్వేల ముదబిల్లో మునిగి తేలుచు, వేడ్కల నోలలాడుచున్
 గాలము పుచ్చుచుండిరి సుఖంబుగ ; మేఘులు మేచ్చులై నఁ గ
 ల్లోలము లేదు కూపములలోని జలంబులు దోడువేళ; బం
 గాళమునందు గోవధలు కారణమున్ గను మేచ్చభారతీ
 యాళికి సంభవించు కలహంబులలోపల నానుశూద్రు లే
 పాళికిఁ జేరకుండ నిరుపక్షములన్ బయినుండి చూచుచున్
 దాళము వేయుచుండిరిగదా! శ్వపచుత్ గద వారలెల్ల! నీ
 పోలిక వారితో మనము మూఢవివాదలు పెంచుకొన్నచో
 ప్రీలదె హిందుజాతి? యతివేలపు సాంఘిక విప్లవంబునన్
 గూలదె హిందుదేశ? మిసిమాడు నె ! తోడి జనంబు నవ్వఁగాఁ
 బాలయి పోరె హిందువులు? సాపపు నాశనదేవతాముఖ
 క్షేత్రకరాళకీలలకుఁ జిక్కి నశింపదె హిందుధర్మ? మిం
 కేల విలంబమున్; తగిన కీలకమున్ గనిపెట్టి చక్కఁగా
 మాలల సంస్కరించి తగు మన్ననచేయుచు దేశ కాల పా
 త్రాలను జూచి సద్విజవతంసులు గర్వముఁ దక్కి, సభ్యదే
 శాల మనీషులంబలె విశాలములౌ హృదయాలతోడుతన్
 గ్రాలుచు, “నెన్నివర్ణములు గల్గిన హైందవులెల్ల నొక్కటే
 మేలగు జాతి”యంచుఁ దమి మోఱఁగఁజూటుచు హిందుదేశ ధ
 ర్మాలను నుద్ధరింపరే? సమస్త విధంబులఁ గీర్తి నింపరే?

తే. క్రైస్తవ మహమ్మదీయ ధర్మంబులందుఁ
గలియు వారందఱును నీచకులమువారె
సాంఘిక స్వామ్య గౌరవాసక్తిఁగాక
తారతమ్యం బెఱిఁగి చేరువారె వారు ?

౧౦౩

గీ. వంగదేశీయు లిప్పు డీభంగపాటుఁ
గాంచి పంచములను గారవించుచున్న
వారు; మరియు, మహారాష్ట్ర ప్రజలుఁగూడ
యుక్తరీతినిఁ బ్రేమించు చున్న వారు.

౧౦౪

ఉ. మాలకులంబు కన్నఁ గనుమాలము గల్గిన జానులెన్నో వై
మాలముగాగ నున్నను, సమస్త జనంబులు మాలవారిసే
తేలిక చూపు చూడఁ గలదే తగు కారణమేది యైన? నే
కాలమునందో మాలకుఁ గల్గెను నీచత; నాఁటినుండియున్
జాలుగ వచ్చుచున్న యది చాలశకంబులనుండి, యెవ్వ రీ
జోలికి రారు, సత్యమును జూడఁదలంచిన యెవ్వరైన నీ
“మాలల కెట్టు లేర్పడియె మైల”! యటంచును బ్రశ్ననేయ, మా
మూలుగ వచ్చుచున్న దని మూల్గుట మాత్రమెకాని, యిట్టి దీ
మాలలయందు లోపమని, మాలలుచేసిన పాపమంచు, నీ
మూలముచేత మూలను ముట్టఁగరా దనువారులేరు ; ఈ
వేశను మాలవారికినిఁ బెక్కులు హీనకులాల వారి కే
లీలఁ బరీక్షుచేసినను లేశము భేదముకద్దె? యింతకున్
మాలలనేచఁగాఁ బ్రజల మాధ్యమే హేతువుగాఁగఁదోచు ; నిం
తేల నెటాలుదేశమునఁ దెల్లని వారికి నల్లవారిపై
ప్రీతికయున్న యీర్ష్యయును ద్వేషపుబుద్ధియు లేదు గాన, నీ
మాలలవల్ల దోష మణుమాత్రము లేదని బోధ చేసినన్

వేలము వెట్టిగాఁ బ్రజలు వేపక తక్కిన నిమ్మ జాతులన్
 మాలిమిఁ జూచినట్లయిన మానక చూతురు కాన, సద్విజుత్
 మాలల పుట్టుపూర్వములు, మాలలు నీచతఁగన్న హేతువుత్,
 మూలము ముట్టగాఁ బ్రజకు బోధయొనర్పరె? మేలుఁ గూర్పరే? ౧౦౫

ఉ. పామరులైన హిందువులు వందలువేలును సన్యధర్మమున్
 దాము గ్రహించుచుండుటకుఁ దక్కులమున్ మన యగ్రవర్ణముత్
 వేమరు నీచభావమున వేసరఁజేయుట హేతువైననున్
 దానుసవృత్తిమై బరమతస్థులు హిందుమతంబుమీఁదటన్
 దీమసమొప్ప మోపు నపనిందలు సాయముతొనుగాన ను
 ద్దామయశంబుగన్న స్వమతంబు మహత్వము చాటి చెప్పి బో
 ధామృతవృష్టి లోకమును దన్ని విమూఢుల సంశయంబులన్
 శ్రీమహితాత్ములై తొలఁగఁ జేయరే? సత్యమెఱుంగఁజేయరే? ౧౦౬

ఉ. జ్ఞానవిహీనతన్ శ్వపచ జాతుల కీడురచస్థ కల్గె ను
 జ్ఞానధనంబు విద్దియ యొసంగును కావున విద్య నేర్పినన్
 మానవధర్మముత్ దెలిసి మానుగ వర్తిలి యీమతంగజుత్
 మానవులై చరింతు రభిమానము మానము జ్ఞాన మేర్పడన్. ౧౦౭

గీ. ఈయుపాయంబుఁ దలఁచి దేశీయులందు
 సంఘభక్తులు, సంఘ సంస్కారపరులు
 మాలలకు జ్ఞాననేత్రంబు మమత నొసఁగ
 జతనములు నేయుచున్నారు శక్తికొలఁది. ౧౦౮

గీ. పంచముల దుస్థితినిఁగాంచి పరితపించి
 వారి దీనతఁ బాపఁగాఁ గోరియున్న
 సజ్జనుల సత్కృపను పాతశాల లెన్నొ
 వెలసినవి; యెల్లెడల నింక వెలయఁ గలవు. ౧౦౯

గీ. ఇతర దేశీయు లగు క్రీస్తుమతమువారె
మాలల యభాగ్యతకుఁ జాల జాలిఁజెంది
వారి బాగునకై శ్రమంపడుచునుండ
మన ముపేక్షవహించుట మంచిదగునె?

౧౦౯

చ. అరయఁగ వంగ దేశమునయందు వసించెడు నామశూద్రు లీ
తరగతిలోనివారలెకదా! మనసంఘమువారు వారి నా
దరణము సేయకుండిన కతంబుననేకద! వేన వేలుగాఁ
దురకలఁ జేరి హిందువుల దూఱుచు నుండిరి మేఱమీఱుచున్. ౧౧౦

క. మలకలలోపలఁ గొందఱు
కలసిరి హిందువులు మఱియుఁ క్రైస్తవులందున్
గలసి రిక్కఁ గలయుచుండిరి
వెలివేయుచు మన మగౌరవింతుటవలనన్.

౧౧౧

చ. ఇతర మతంబులందు మన హిందువులందఱు చేరుచుంట యా
మతములలోన నుండు పరమార్థ మెఱింగియె కాదుసుండి! ఈ
మతమున నెట్టిలోప మణుమాత్రము కద్దని కాదు సుండి! స
మ్మతముగ వార లందఱి సమానముగాఁ గనుచుంట; హిందువుల్
హితమతిఁజూడకుంటయును హేతువులింతయధార్థ మెంతయున్. ౧౧౨

చ. పరువుగ నెల్ల వారి సమభావమునన్ మన మాదరింపమిన్
దఱచుగఁ బామరుల్ పరమతంబులలోపలఁ జేరుచుండి రీ
కరణినిఁ గోట్లకొద్దిప్రజ క్రన్న న నన్యులఁ జేరి పోయినన్
హరహర! దుస్సహంబగుచు హైందవసంఘము రూపుమాయదే? ౧౧౩

నీ. సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా
క్రైస్తవ మత మెల్లకడల నిండె!
సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా
బౌద్ధధర్మము జగద్వ్యాప్తమయ్యె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా
ఇస్లాము మత మెల్లయెడల వెలసె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుమిచేఁగదా
సింహామతంబు నశించుచుండె!

తే. ధర్మమణియైన సింహామతంబునందు
సర్వమంగళ మయ్యెనే సర్వసమత ?
లేదు! లే! దది లేక పోలేదు! గాని
ఆచరణలేక “ఉండి లేనట్టె” యయ్యె.

౧౧౪

సీ. మన మెంత మాలల నణఁగఁదొక్కిన వార
తొన్నత్యమును బొందుచున్నవారు
దైవ సత్కృపను విద్యాభ్యాసమును జేసి
ఘుద్యోగములు చేయుచున్నవారు
జ్ఞానంబు వడసి నాగరకత్వమున మించి
యురుశుచిత్వము నొందుచున్నవారు
పరమతంబులఁ జేరి సరులప్రాపుననుండి
సన్నతులను జెందుచున్నవారు

తే. వారి కొక్కింత యధికారపదవి వచ్చె
నన్నఁ దలమీఁదివేల్పు లొచున్నవారు
వారి నిపుడేని మనలోనఁ జేరనీయ
నొప్పుకున్న దేశమునకు ముప్పురాదె?

౧౧౫

సీ. ఆర్య సామాజికు లతిదయాదృష్టి నం
త్యజులఁ బ్రోవఁగ దీక్షఁ దాల్చినారు
బ్రహ్మసామాజికుల్ ప్రబలానురాగులై
వారిపైఁ దమ చూడ్కిఁ బలిపినారు
సమత దివ్యజ్ఞాన సామాజికులుఁగూడ
వారిఁ గాచెడు కోర్కి మీఱినారు

రామకృష్ణ వివేక సామాజికులు సదా

వారి యభ్యుదయంబె కోరినారు

గీ. అల బకోడా మహారాజ తిలకు వంటి
స్వపరిపాలితసంస్థాన సత్ప్రభువులు
శీతపురి సూర్యరాయాది పృథివి పతులు
వారి రక్షించుదారి నే చేరినారు.

౧౧౬

మ. కలయక జూచిన నెందు జమ్ములును దుంగల్ గాని బత్ చెట్లు, బు
ట్టలునుం, గట్టలు, గట్టు, మిట్టలును జూడకొరాని కొల్లేటి భూ
ములలో దోమలబాధఁ బొపుకొను నేర్పులేక ఘోరా ర్తిమే
నిలువక జాలని నోరుచేని పసులక వీక్షించి డెందంబు వి
హ్వలమై నిల్వన నీరుగాఁ గరఁగి హా! హా! యంచు నిట్టూర్చి య
గ్గలఁపుం జాలినఁ జెంది తత్పశులకుఁ గంచూతివారించి యె
వ్వలనక సౌఖ్యముఁ గూర్చు బెక్కుశిలలక బాతించి పుణ్యాత్ములక
బలుపుణ్యాత్ముఁ డటన్న కీర్తిఁ గనె నెవ్వఁ డానృసింహాస్పరా
యలు జన్మించిన యాంధ్రదేశమునఁ గట్టా! యట్టి కారుణ్యమా
ర్తులు, ధర్మాత్ము, లుదార సాహసులు, ధీరుల్, కార్యశూరుల్, మహా
జ్వలకీర్తుల్, సుచరిత్రు లెవ్వరయినక జన్మించి, యిమ్మందభా
గ్యుల, నీమాలల నుద్ధరించి, కృతకృత్యులఁ బ్రకాశింపరే? ౧౧౭

సీ. మనప్రభుత్వంబువా రనుకూలురై పంచ

ముల నుద్ధరింపఁగాఁ దలఁచినారు

పంచమజాతికి బ్రహ్మజాతికి గూడ

శాసనా లొకరీతిఁ జేసినారు

మాలల బడుల కిమ్మడిగా ధనం బిచ్చి

పోత్రాసామును జేయుచున్నవారు

అందఱిలోడ న్యాయస్థానములయందు

నన్ని స్వత్వము లిచ్చియున్నవారు

తే. సరి సమానంబుగా నెల్లజాతులకును
 బన్ను బందులు విధియించుచున్నవారు
 ధూమశకటాదులను లోపమేమి లేక
 యెల్లరికి నొక్క యధికార మిచ్చినారు.

౧౧౮

సీ. మనుపరే! యీనిక్కుమాలిన మాలలఁ
 గరుణాంతరంగులై క్రాలువారు
 పెనుపరే! యీనిరుపేద మాతంగుల
 దీన బాంధవదీక్షఁ బూనువారు
 కావరే! యీకనికరపు బానిసలను
 బరమ ధర్మాత్ములై పరగువారు
 ప్రోవరే! యీలేళ్ళఁజూని మానిసులను
 బుణ్యచారిత్తులై పాలుచువారు

గీ. ఆదరింపరే! యీశునిఖాదనులను
 సతత లోకోపకారులై బ్రతుకువారు
 దాపుఁజేర్పరే! యీ చిరదాస్యయుతుల
 నార్త రక్షణ శీలురై యలరువారు.

౧౧౯

తే. నిమ్న జాత్యుద్ధరణ మన్న నీచజాతి
 జనులకును జ్ఞానధనమిచ్చి జడతమాన్చి
 మాధ్యమును మడ్డితనమును మాయఁజేసి
 హైందవులకెల్ల సభ్యత నలరఁజేసి
 ప్రజలలో భ్రాతృభావంబుఁ బాదుకొలిపి
 భారతకుటుంబమున కాత్మబలముఁజేర్చి
 యేకజాతీయతాభావ మెలయఁజేసి
 తోడి మతములలోన హిందూమతంబు
 నఖిల జాతులలోపల నార్యజాతి

గౌరవంబును సత్కీర్తి పేరఁగాంచి
యభ్యుదయ మొందఁజేయు నుద్యమముగాని
సకల కులములు గలిపెడు చర్యగాదు.

౧౨౦

నీ. పంచమాదుల నుద్ధరించు ప్రయత్నంబు
జల్లిమాటలవల్ల జరుగఁబోదు !
ఉచితమై తగునట్టి యుత్తమ విద్యతోఁ
జర్మకారక పరిశ్రమము నేర్పి
తెలుఁగు నీమల నెల్లెడలఁ జర్మసామగ్రి
నిర్మించు శాలలు నిలుపవలయు !
నిలిపి చర్మపు వస్తువులు సిద్ధపరిపించి
యన్యదేశ్య ప్రవాహ మాపవలయు !

తే. ఈవలయు మాలలకు సౌఖ్య జీవనంబు;
నధికధనమూల మీకార్య మగుటకతన
నాంధ్రసూర్యునివంటి యౌదార్య ధుర్యు
లీ మహోద్యమమున కూత మియ్యవలయు !

౧౨౧

నీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతివారింట
భోజనంబులు నేయఁ బోలు ననుచు
పలుక లేదు సుమండి! పంచమజాతితో
స్నేహంబు లేప్రొద్దు నేయఁ డనుచు
చెప్ప లేదు సుమండి! చేరి మాలలతోడఁ
బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు
ఆడలేదు సుమండి! యంత్య వర్ణజాలను
విందు వేడ్కలకు రావింపుఁ డనుచు

తే. ఆర్యవరులార ! సహభోజనాదికములు
సహజ సద్భావ సంపద సమముగావు !

ఐకమత్యంబు సమకూర్చి యలరఁజేయ
సానుభూతియె యన్నింటిసరి సుమండి!

౧౨౨

నీ. అన్ని జాతులకు విద్యాదానమును జేసి

జ్ఞాన సంపదఁ బెంపఁ బూనరయ్య!

ఎన్ని కులములున్న హిందువు లందఱు

నేకజాతి యటంచు నెంచుడయ్య!

నీచ వంశజు లెల్ల శౌచ, మారోగ్యంబుఁ

జెందు సాధనములు జేయరయ్య

ఆపన్ను లై యున్న యంత్యజన్ములకైనఁ

దోడు పాటొనరింపఁ జూడరయ్య!

తే. ఆర్యు లేగిన దారుల నరయరయ్య!

ఉన్నతాదర్శమున దృష్టి యుంచరయ్య!

మనసులో భేదభావముల్ మరువరయ్య!

హిందు జాతినిఁ బునరుద్ధరింపరయ్య!

౧౨౩

ఉ. మాలల భావికాలదశ మాన్యతరంబు, మహోన్నతంబు నై

క్రాలెడు; నిందు సందియముఁ గాంచఁగ నక్కఱ లేదు, దైవ మీ

లీలఁ బరీక్ష నేయుచుఁ జలింపక యొర్చుచుఁ దన్ను గొల్చు సం

శీలుర నుద్ధరించు నని చెప్పవొకో మన వేదశాస్త్రముల్! ౧౨౪

గీ. మనము మాటను దక్కించుకొనకయున్నఁ

గార్య మాఁగదు, కాలమే గడవఁ జేయు

దేవుడే సాయమును జేయు దీనతతికిఁ

జేరి తోడ్పడరయ్య! దేశీయులార!

౧౨౫

ప్రార్థన.

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ; మా
కాలము వోవుటే ఫలము కాకింక పుణ్యము! పూరుషార్థమా;
“మాల లటంచుఁ జేర్కొనిన మాత్రనే పాపమువచ్చు”నంచుఁ బ్రా
ల్మాలక, మీర లీబయిసిమాలిన దీనుల నాలకింపుడీ!

నిరుద్ధభారతము

నీ. సరస దయా సత్య శౌచ సంపదలొప్ప
వర్తించు భూసురస్వాములార!
ఘనమైన దేశపాలనశీలమున మించి
పరగెడి క్షుత్రియప్రభువులార!
భౌగ్యభోగ్యంబు లొప్పగ దానకర్ణులై
తనరారు వైశ్యరత్నములార!
కాయకష్టమున దేశీయవృద్ధికి గన
ద్రవ్యముతో గూర్చు శూద్రవరులార!

గీ. దీనజనులము; మేము మీదేశజులము;
అదివారము మీకు; మీ సోదరులము;
పతితు లైనాము; మాదు దుర్గతిఁ దొలంచి,
జ్ఞానధనమిచ్చి మముఁ బ్రోవఁ బూనరయ్య!

నీ. రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞ రాజి మెచ్చఁగ ధరా
రాజ్య మేలిన మహారాజులకును
జ్ఞానప్రదాయక గ్రంథకోటినిఁ గూర్చి
సత్కీర్తి వడసిన సత్కవులకు
విజితేంద్రియత నొప్పి వీతరాగత మోక్ష
మార్గ దర్శకులైన మూనులకును
సకల జీవన సౌఖ్య సాధనంబులు జూపు
లోకజ్ఞు లగునట్టి తాకికులకుఁ

తే. దావలంబైన మావంశ మీవిధానఁ
గేవలంబైన దుస్థితిఁ గీడ్వడంగ
నావిలంబయ్యె మా మదు; లేవపడక
క్రేవలంజేర్చి, సత్కృపక బ్రోవరయ్య!

౨

సీ. కుక్కలకంటెఁ దక్కువవార మైతిమా!
మమ్ము మీ వాడల మసలనీరు
కాకులకంటెఁ జుల్కనివార మైతిమా!
మమ్ము మీదవ్వుల మసలనీరు
పిల్లులకంటెఁ బాపిష్టుల మైతిమా!
మమ్ము మీయిండ్లలో మసలనీరు
దున్నలకంటె నెంతో నీచ మైతిమా!
మమ్ము మీ వాకిండ్ల మసలనీరు

తే. లేళ్ళకంటెను గోళ్ళ పొట్టేళ్ళ కంటె
మీకుఁ గొఱగాక పోతిమా ! తాకనీరు
సుగుణమణులార! న్యాయంబుఁ జూడరయ్య!
మేము మీ సోదరులము మమ్మోమరయ్య!

3

సీ. ఇలువీడి పయనంబు లేగుడెంచెడివేళ
నెదుర నేరికిఁ దారసిల్లరాగు
నాటకంబులు, సభల్, నన్యవినోదముల్
వేడుకతోఁ జూడ వెళ్లరాదు
పర్వవేళలనైన భక్తితో దేవతా
దర్శనంబును జేయఁ దలఁపరాదు
పదిమంది నడచెడు బాటగదా యంచు
నడువీధిలో నైన నడువరాదు

ఆ. ఊరివారితోడ నీరాటశేవుల
స్నాన మాడరాదు, జలముఁ గొనఁగ

రాదు, మాట లాడరాదు శిష్టులతోడ;
మేము చేయు పాప మేమిటయ్య!

౪

సీ. శుచిలేదనుచు మమ్ముఁ జూడరాదందురా
పరిశుభ్రతను మాకుఁ గఱపరాదె!
పరమమూర్ఖులు మీరు పనికిరాఁరందురా
తెలివిలేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె
సద్గుణంబుల మీరు సాటిరాఁరందురా
మహిత బుద్ధులు మాకు మప్పరాదె!
కరము నీచులు మీరు కలయరాఁరందురా
నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతి దరిద్రులగుట కోతు మందురేని
సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!
భూతదయ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి
శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార!

౫

సీ. త్రాగుబోతు లటంచుఁ దప్పించఁబోదురా
మద్యపాయు లిఁకెంతమంది లేరు!
గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా
మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు!
నీమంబు లెఱుఁగని నీచుల మందురా
మాపంటివా రెంతమంది లేరు!
నిత్య సేవకులంచు నిరసింతు మందురా
మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు!

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పిదంబు
లేనివారని మన్నింపరేని, యితర
మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు!
మమ్ము జుల్కనజేయ మూలమ్ము గలదె!

౬

నీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటుచే
 నూరిబైటను మేము చేరవలసె
 పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత
 మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె
 చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల
 నజ్ఞానకూపమం దణఁగవలసె
 నీతు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత
 గున్నీతిలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మములను
 జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె
 కలసి చేదోడు వాదోడుగా మెలంగు
 మమ్మిట్లు లుపేక్షనేయ నేమమ్ముగలదె!

2

నీ. మడ్డినారని కన్న బిడ్డల నెందేని
 ప్రేమింపకుందురే వెఱులేని ?
 క్రూరచిత్తులటంచుఁ గొడుగుల దయమాని
 పోషింపకుందురే మూర్ఖులేని ?
 అప్రయోజకులంచు నాత్మసంతానంబు
 విడనాడఁజూతురే వెడఁగులేని ?
 జ్ఞానశూన్యులటంచు సూనులఁ బగఁబట్టి
 తెగనాడఁజూతురే ముగుదలేని ?

తే. ఎట్టిలోపంబు లెన్ని చూపట్టుచున్నఁ
 దలఁపక సహించి పరమశాంతము వహించి
 కన్న బిడ్డలవలె నెంచి కరుణ నించి
 మమ్ము మన్నించి పెంచరే! మాన్యులార!

౩

నీ. చదువు గల్గినఁ గదా! సదసద్వివేకంబు
 తోఁ జాకచక్యంబు తొంగలించు

ధనము గల్గినఁ గదా! ఘనతర వ్యవహార

కాశల్యమహిమంబు కానుపించు

శిక్షగల్గినఁ గదా! చిర సాంప్రదాయక

సద్వర్తన స్ఫూర్తి సంఘటిల్లు

సాము గల్గినఁగదా! శాత్రవోద్యద్గర్వ

నిర్వాపణ ఖ్యాతి నివ్వటిల్లు

తే. మాకు చదువీక, ధనమీక, మంచి శిక్ష,

సాముఁ, గణపక; పామరుల్, సోమరులని

మందులని, పందలని మమ్ము నిండచేయ

నేమిఫల మున్నదయ్య! మాస్వాములార!

సీ. మారిషన్ దీవిలో మర్యాదచేయక

యలుసు చేసినయంత నల్పులైరె?

సొత్తాఫ్రికాలోన సమముగాఁ జూడక

నిరసించినంత నే నీచులైరె?

కనడా ధరిత్రిలో గౌరవింపక యవ

మానించి నంత నే హీనులైరె?

అమెరికా సీమలో నాదరింపక చిన్న

మాపు చూచిన మాత్రఁ బాపులైరె?

తే. భారతీయులు; వారి కెవ్వారు సాటి?

నాగరకులందు భరతసంతానమెట్లొ

భరతవర్షీయులందు శ్వపాకులట్లె!

ద్వేషభావంబు మాని శోధింపరయ్య!

సీ. పురములలోనఁ గాపురము లుండఁగనీక

నడిదారిలోపల నడువనీక

పదిమందితోఁబాటు బడులకుఁ బోనీక

పొగబండ్లలోఁ బొత్తు పొందినీక

కృషికార్యముల స్వయంకృషి యొనర్పఁగనీక
వాణిజ్య లాభముతో వడయనీక
నీచులవలె నెంచి, నిర్దయత్వము మించి,
నానాగతుల నవమానపరచి

తే. మిమ్ము మమ్మును నొక్కచందమ్ముఁజేసి
కష్టపెట్టిన సౌతాశ్రికనులనెల్ల
దుర్ణయులటన్న మీరలే వర్ణభేద
మూలమున మమ్ము హింసింపఁబోలునయ్య!

౧౧

సీ. పరమభక్తిని మీరు పరియించు శ్రీరామ
నామమంత్రము నె యెన్నఁడు బఠించి
మరియాదగా మీరు ధరియించునట్టి చం
దముననే యెపుడు వస్త్రములు దాల్చి
గుటిమీఱ మీరు గైకొనునట్టి శ్రీమణి
శ్రీచూర్ణములె ఘాలనీమఁ జేర్చి
అతిశయంబుగ మీర లాదరించెడునట్టి
సరణినే కేశపాశములు దాల్చి

తే. మీదు హిందూమతంబునే మిగులనమ్మి
తవిలి ముప్పదిముక్కొటి దైవతముల
సేవచేసెడు మ మ్మిట్లు చేరకుండఁ
గొట్టుటినె ధర్మమే ! ఆర్యకులజులార !

౧౨

సీ. అగ్రవర్ణములవా రధికులంచుఁ దలంచి
యతివిధేయతఁ జూపినన్ని నాళ్ళు
బ్రాహ్మణు లందఱుఁ బరమదై వములంచు
నతిభక్తితో మ్రొక్కినన్ని నాళ్ళు
బ్రాహ్మణ పాదతీర్థము పొవనంబని
యతిమోదమునఁ ద్రాగినన్ని నాళ్ళు

ద్విజు లెల్లరును గొల్చు దేవతాకోటిసే
యతిహర్ష మునఁ గొల్చి నన్ని నాళ్ళు

గీ. దవ్యులకుఁ నోలి; యన్యమతస్థులగును,
ద్విజుల, ద్విజుడై వతంబుల ద్వేషబుద్ధి
గలిగి నిరసించువాఁడు పుల్క-సులనెల్ల
గౌరవించెద రిది యేమి గడుసుఁ దనము ?

౧౩

సీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినను మీ
మతమే మా మతమంచు మదిని దలఁచి
వెలివేసి మీరెంత వెలువరించుచు నున్న
నశ్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి
అదయులై మమ్మెంత యణగఁద్రొక్కుచు నున్న
నుద్ధరించెదరంచు బుద్ధి నమ్మి
చదువీక దుస్సహజ్ఞానాంధువందు ద్రో
సినను మాగురులంచు నేవచేసి

తే. మేము మిము వీడకున్నాము మేకలట్లు
కటికితనమున మమ్మిట్లు గాసిబెట్టు
తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి
దయ యొసంగఁ బ్రోవరే దాతలార !

౧౪

సీ. దూరదూరంబుగాఁ దొలఁగు చుండెడు వాఁడు
సరసఁ గూర్చుండంగ శక్తుడగును
మడివేళ స్మరియింపఁ బడరానివాఁడు హ
స్త స్పర్శమున కర్హతను విహించు
అవశంబుచే నైన నంటఁ గూడనివాఁడు
కలసి వర్తింప యోగ్యతను గాంచు
దర్శనంబున కైనఁ దగనట్టివాఁడు మి
త్రిత్వంబునకును బాత్రతను దాల్చు

గీ. క్రైస్తవుండైన మాత్రం బుల్కసకులుండు
మన మతంబున కటువంటి మహిమ లేదే?
దురిత చరితులకెల్ల హిందూమతంబు
శరణ మిడలేదనుట దుర్యశంబుగాదె!

౧౫

నీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జుట్టునుడిసెలే
కాని లోగిళ్ళు లెక్కకును లేవు
చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే
కాని వల్వలు కొంచెమైన లేవు
త్రావంగ నూకల జానయ్య, గంజియే
కాని యన్నమును శాకములు లేవు
సొగసుగాఁ దాల్చి గాజులు, బూసపేరులే
కాని బంగరునగత్ లేనె లేవు

గీ. పంట పండింపఁగా నూరివారిచేలే
కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన
జాలి పుట్టింప దాయెనా? శ్రీలులార!

౧౬

నీ. ఆకలి చిచ్చుచే నడలి చచ్చినఁ గాని
మాలల కొక యన్నశాలలేదు
నో రెండుకొనిపోయి దోరుచున్నను గాని
మాలల కొక పానశాలలేదు
ఘోరరోగములచేఁ గూలు చున్ననుగాని
మాలల కొక వైద్యశాలలేదు
అచ్చరాలను నేర్వ ముచ్చటైనను గాని
మాలల కొక పాఠశాల లేదు

గీ. దిక్కు మొక్కును లేక మ్రందిననుగాని
మాలలకు నొక్క రక్షణశాల లేదు

దానపీరులుగల హిందుధాత్రియందు!

ధర్మహానియో మాలకు ధర్మమిడుట!

౧౭

సీ. మా మడ్డితనము మా మాలిన్యమును జూడ

దయ రాదటయ్య! సధర్ములార!

మా యవివేకత మా నీచతను జూడ

జాలి లేదాయెనా! సరసులార!

మా యిండ్లు వాకిండ్లు మాదరిద్రతఁ జూడ

హృదయంబు కరఁగదే! సదయులార!

మా వాలకంబులు మాదుస్థితినిఁ జూడఁ

గన్నీరు గారదే! యన్నలార!

గీ. మమ్ము మన్నించి యుద్ధరింపఁగను మీకు

బుద్ధి పుట్టక పోయెనే! పుణ్యులార!

మేము మీ సోదరులమన్న మేలిమీలు

చిత్తమునఁ దోచలేదే! దేశీయులార!

౧౮

సీ. వాత్సల్యమున 'నాత్మవ త్సర్వభూతాని'

యను పల్కు మనమునం దరయరయ్య!

అర్థిక్ 'బరోపకా రార్థం శరీర' మ్

పలుకు మీ మదిలోన నిలుపరయ్య!

కరుణమై 'బాపాయ పరపీడన' మ్మును

నీతి డెందమునన్ గణింపరయ్య!

సారిది 'సర్వే జనా స్సుఖినో భవం' తను

ధర్మంబు నెదలోనఁ దలఁపరయ్య!

తే. మాపయిని సర్వసమతను జూపరయ్య!

కూర్మి మెయి మాకు మే లొనఁ గూర్పరయ్య!

మమ్ము బాములఁ బెట్టక మనుపరయ్య!

మాకు సౌఖ్యంబు సమకూర్చి సాకరయ్య!

౧౯

నీ. మోయకున్నదె మిమ్ము మోయునట్లులు మమ్ము
భూమ త్నమకు దీవి భూమిదేవి
మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదె!
చలువల పరసీమ చందమామ
మీ మీఁదనే గాని మామీఁద వీవఁడే
సరస సౌరభశాలి చల్ల గాలి
వెలుఁగు వేడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీడే
భవ్య సౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె?
సకల సస్యవన సుకీర్తి జలదమూర్తి
దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు
సృష్టి నీక్షించి తెలియరే! శిష్టులార!

౨౦

నీ. మీకుఁ బంటపొలాల మా కరణ్యములందు
నాహార వస్తువు లమరు నొక్కొక్క?
ఫల వృక్షములు రుచ్యఫలములు మీకిచ్చి
చేదుపండ్లను మాకుఁ జేర్చునొక్కొక్క?
నదులు శుద్ధంబైన యుదకంబు మీకిచ్చి
కసటు జలంబు మా కొసఁగు నొక్కొక్క?
మీకుఁ దియ్యనిపాలు మేకొల్పు గోవులు
వట్టినీళ్లను మాకు వదలునొక్కొక్క?

తే. వహ్ని మీశాకపాకముతో పచనపరచి
మాకుఁ బచనంబు సేయక మానునొక్కొక్క?
సృష్టిలో లేని వలపక్షు మేల మీకు?
శిష్టజనులార! వేగ వర్జింపరయ్య!

౨౧

నీ. మామీఁద సోకి మీ మైమీఁద సోకదే!
గాలి కించుకయేని మైలగలదె!

మేము నిల్చినచోట మీరు నిల్చుటలేదే!
భూమి కొక్కింతేని ముట్టుగలదే!

మేము చేకొనువెనక మీరు చేకొనలేదే!
యానీటి కింతేని నంటు గలదే!

మేము ముట్టినదాని మీరు ముట్టుటలేదే!
యగ్ని కించుకయేని నెగ్గుగలదే!

తే. వాడరే మేమువాడిన బాస మీరు!
తాడరే మేము తాకిన ధనము మీరు!
విశదముగఁ జూడ వానికి నశించి గలదే!
మాకు వెలి యెట్లు వచ్చెనో మాన్యులార!

౨౨

సీ. మీ తల్లిదండ్రులు మిమ్ముఁ గాంచినరీతి
మాతల్లిదండ్రులు మమ్ముఁ గనరె!

మీ మేనులందు మామేనులవలె రక్త
పలలంబులే గాక పాలుగలవె!

కష్టసుఖాలు మీకాయంబులకె గాని
మాకాయముల కేమి లేకయున్నె!

సర్వేంద్రియంబులు సరిసమంబులుగాక
హెచ్చుగా బ్రహ్మ మీకిచ్చినాఁడె!

ఆ. ఒక్కటే కులంబు! నొకటే కుటుంబము!

నొకఁడె దేవుఁ! డాతమ్మ యొకటె పుణ్య
మొకటె! పాప మొకటె! యొకటె! పుట్టువు! మృత్యు
వొకటె! తెలియఁ డెల్లరికిని ద్విజులు!

౨౩

సీ. పాపశాలల మాల బాలకు లిరువంకఁ
గదియంగఁ గూర్చుండి చదువవచ్చు!

రైలులో, సంతలో, రహదారి పడవలో
మాలలఁ గలసి ద్రిమ్మరఁగవచ్చు!

ఆసుపత్రులలోన, నంగళ్లలోన మా
తెంగుల తీర్థంబు త్రాగవచ్చు!
కైస్తవ మతములోఁ గలసిన మూలఁ డు
ద్యోగియై రాఁగా నె మూఁగవచ్చు!

తే. పంచములు తెచ్చి యిచ్చిన ఫలములైన
బ్రాహ్మణోత్తములెల్ల సాపడఁగవచ్చు!
నీశ్వరునికైన నెవేద్య మిడఁగవచ్చు!
మాలలకు నిట్టివేళ్ల మెలలేదె?

౨౪

సీ. పొగబండ్ల నోడలఁ బోవుచో నొకరీతి,
పడవల నెక్కునప్పు దొకరీతి,
నడిదారిలోపల నడచుచో నొకరీతి,
యొగిఁ దీర్థయాత్రలం దొక్కరీతి,
సంతల కేతెంచు సమయాల నొకరీతి,
యొనర బట్టణములం దొక్కరీతి,
పల్లెటూళ్లందున్న పట్టులం దొకరీతి,
యగ్రహారముల వేరైన రీతి,

తే. తాకికోద్యోగవశులైన లాతిరీతి,
యిట్టి యాచార మింక నెందేని గలదె?
యక్కరనుబట్టి నీమమా? యక్కటకట!
చాలు చాదస్త మిది, ద్విజస్వాములార!

౨౫

సీ. పరమహర్ష ముతోడ భక్షించుచున్నారు
గద కాస్మపాలిబక్ష క్లబ్బులందు
బుద్ధిపూర్వకముగా భుజియించుచున్నవా
రుగద రిశ్రష్మెంటు రూములందు
ఆనంద భరితులై యారగించుచు నుంటి
రిగద సోషల్ గేదరింగులందు

మేలి మాలిమితోడ మెసవుచుంటిరిగదా
చాల గార్డెక్ పారిటీలయందు

తే. స్నేహభావంబు వెలయ నుత్సాహ మొలయ
మెక్కుచున్నారుగాదో పిక్ నిక్కులందు
సకలజాతులవారు సంశయము దక్కి
కులము లఘు డెందు బోవునో తెలుపరయ్య!

౨౬

నీ. కలుగరే మాలో నఖండశౌర్యాశ్శులై
రాజ్యంబులేలిన రాచవారు!

పుట్టరే మాలోన బుద్ధిసంపన్నులై
విద్యావిలాసంబు వెలయువారు!

లేరే మాలో యోగలీలా వినోదులై
ఘన తపోమహిమచే గ్రాలువారు!

నెగడరే మాలోన నీతివిస్ఫీతులై
శీలశాలితఁ బ్రకాశించువారు!

తే. ఉదయ మొందరే మాలోఁ బరోపకార
మానితవ్రతమున ధన్యులై నవారు!
తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కువనఁగ
లోపమేమైన మాయందుఁ జూపఁగలరె?

౨౭

నీ. ప్రాలు మాలక పాటు పడెడు వార మనంగ
విస్తరించిన సేద్యవృత్తి సాక్షి!

ఘన పరిశ్రమలందు గడిచేరితి మనంగ
మాలనూ లను మేలిమాట సాక్షి!

బహుళ విద్యామర్మ పారీణుల మనంగ
ననవద్య హృద్య వాద్యములు సాక్షి!

విశ్వాసబుద్ధిచే వెలయువార మనంగఁ
జిరసమాగత రాజసేవ సాక్షి!

తే. నీతిచే వన్నె కెక్కిన జాతీయనఁగ
మాయమర్మంబు లేఱుఁగని మనసు సాక్షి !
తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కు వనుచుఁ
దీసివేసిన పని యేమొ, తెలుపరయ్య!

౨౮

నీ. చెమటోడ్చి సేద్యంబు చేయువారము మేము
పంటలెల్ల భుజించువారు మీరు
పశువులనెల్లఁ గాపాడు వారము మేము
పాలు పెరుఁగుఁ ద్రాగువారు మీరు
పెద్దతోటలు వేసి పెంచువారము మేము
పండ్లారగించెడివారు మీరు
ముచ్చెజోడు లమర్చి తెచ్చువారము మేము
వానివల్ల సుఖించువారు మీరు

ఆ. ప్రతిదినంబుఁ గష్టపడెడువారిము మేము
ఫలము లనుభవించువారు మీరు
వాడఁదలఁచినారె పనిముట్లవలె మమ్ము!
మనుజులనెడు మాట మఱచినారె!

౨౯

నీ. పాలేర్ల కియ్యంగ వలసి వచ్చిన కొల్చు
పిచ్చకుంచాలతో నిచ్చువారు
పాలేర్లు తీర్చెడు బదులు కొల్చును గొల్వఁ
బెచ్చకుంచము లెంచి తెచ్చువారు
బదులిచ్చినట్టి యేఁబది కుంచముల కొక్క
పదిఁజేర్చి పద్దులు వ్రాయువాడు
అక్కఱకై కొంత యప్పిచ్చి తక్కువ
కూలి కెప్పుడు పనుల్ గొనెడువారు

తే. మాలలకు సరిహద్దులో మాన్యమున్న
గదుముకొని తమ పొలములోఁ గలుపువారు

నగుచు నేడ్పింతురే యిట్టు లక్కటకట!

రయితులార! దయారస రహితులార!

30

సీ. పాలిచ్చినన్నాళ్ళు పాలించి యావుల

ముసలివంచును ద్రోసి పుచ్చినట్లు

స్వారికై యుపయోగపడు గుఱ్ఱములఁ బెంచి

పెద్దవానిని విడ్చి పెట్టినట్లు

దుక్కి కక్కఱకై న దున్నలఁ బోషించి

వృద్ధత్వదశయందు విడిచినట్లు

బరువు మోసిననాళ్ళు బ్రతికించి యేనుల

వగ్గుతనంబున వదలినట్లు

తే. పడుచుఁదనమున మావల్లఁ బనులు గొనుచు

నకట! మాయకౌవనంబెల్ల నపహరించి

బల ముడిగినంతనే మమ్ముఁ దలఁప రహాహ!

రయితులార! దయారస రహితులార!

31

సీ. చనుమానమునఁ జేరి చనుఁబాలు తెగఁద్రాగి

క్రుద్ధత్వమున తొమ్ము గ్రుద్దినట్లు

కొల్లఁగా నున్న పాలెల్లఁ బిండుక క్రోలి

కోపించి పొదుగును గోసినట్లు

ఫలములెల్లను దుల్చి యెలమిమై భక్షించి

క్రూరత్వమునఁ జెట్టుఁ గూల్చినట్లు

అక్కఱయెందాఁక నందాఁక నిల్చి య

క్కఱఁదీర సత్రంబుఁ గాల్చినట్లు

తే. కావలసినన్ని పనులెల్ల మావలననె

యిచ్చకంబులు పలికి చేయించుకొనుచుఁ

గడకు మే మెందుకును కొఱఁగామటంచు

గాసియిడుట కృతఘ్నత గాదటయ్య!

32

నీ. ఒజ్జయే శిష్య మే లోర్వః జాలనియట్లు
కంచెయే చేన్నేయః గడఁగినట్లు
హారమే సర్పమై ప్రాణముతో గొనినట్లు
గొల్లఁడే గొట్టెలఁ గోసినట్లు
తల్లియే పిల్లపై దయను దప్పినయట్లు
శరదమే నిప్పులు గురిసినట్లు
ఇష్టదేవమె యష్టకష్టంబు లిడినట్లు
మిత్తుఁడే మిత్తియై మ్రింగినట్లు

గీ. తల్లిదండ్రు లన్నదమ్ములఁ దాతలు
దైవ మీరెయనుచుఁ దలఁచి నమ్మి
భయము భక్తి గలిగి పగలు రేలును మీకు
సేవచేయు మమ్ముఁ జెఱుపఁ దగునె?

33

నీ. జీవహింసయె నిత్యజీవనంబుగ నున్న
కటికివారలనైన గౌరవింతు
పదుపుఁ దనంబె యెప్పుడు వృత్తిగాఁ గల్గు
గడనకత్తెల నైన గౌరవింతు
లంచపుగడ్డి కొల్లఁగ మేయు దుష్టాధి
కారి పశులనైన గౌరవింతు
కల్లలే కూడుగాఁ గలిగివర్తించెడు
గడుసు గొడ్డులనైన గౌరవింతు

ఆ. మంచివృత్తి గలిగి మానంబు విడువక
నీతి గలిగి సత్య నిరతి గలిగి
వెలయు మమ్ము నిట్లు వెలివేసి చుల్కనఁ
జేసి గాసివెట్టఁ జెల్లునయ్య!

34

నీ. మేనెల్లఁ గడు నల్లనైనంత మాత్రాన
మనుజస్వభావంబు మాఱునొక్కో?

మలినవేషముఁ దాల్చి మసలుచుండిన మాత్ర
 స్వేచ్ఛాభిరతియే నశించునొక్కొక్క?
 దారిద్ర్య దుఃఖార్త దశనున్న మాత్రాన
 నాశాంకురములెల్ల నణఁగు నొక్కొక్క?
 కొనలేని దైన్యంబు ననుభవించెను మాత్రఁ
 బారుషశక్తి చల్లారు నొక్కొక్క?

తే. జ్ఞాననేత్రంబు లేనిమాత్రాన సౌఖ్య
 జీవనాపేక్ష చిత్తానఁ జేరదొక్కొక్క?
 అకట! మా స్వామ్యములనెల్ల నపహరించి
 హింసఁబెట్టెద రెట్లు సహింతుమయ్య!

3౫

సీ. ఏపుట్టగనుగొన్న నాపుట్టనా గేంద్రు
 నిరవుగా భావించు సరసులార!
 ఏచెట్టుగనుగొన్న నాచెట్టు భగవంతు
 నెలవుగా నెంచు ధీలలితులార
 ఏగట్టుగనుగొన్న నాగట్టు పరమేశు
 నిల్లుగాఁదలఁచు సుధీంద్రులార!
 ఏమిట్టగనుగొన్న నామిట్ట జగదీశు
 నవతారముగ జూచు ననఘులార!

గీ. మృగముల ఖగంబులను సరీసృపములందు
 చెట్టులను పుట్టలందును మిట్టలందు
 నీశ్వరుని లీలలను గాంచి యెసగుమీరు
 సరుల హింసించు రిదియేమి న్యాయమయ్య?

3౬

సీ. కోఁతిని గనుగొన్న ప్రీతితో హనుమంతు
 నంశగాఁదలఁచు పుణ్యాత్ములార,
 వృషభంబుగని వెంకటేశ్వరుండనుచు సం
 దీశ్వరుండని మ్రొక్కు నీద్యులార,

కుక్క ధైరవుడంచు గురుతర భక్తితో
 భావించు కారుణ్య భావులార,
 గ్రద్దను గనుగొన్న గరిమతో విష్ణువా
 హనముగానెంచు ధర్మాత్ములార,

గీ. ఎలుక జూచి పాము దిలకించి
 విఘ్నేశు వాహనంబు విష్ణుపాను పనుచు
 బాధచేయలేని సాధుశీలురు మీకు
 సాటినరుల మీఁద చలము తగునె!

32

సీ. చలిచీమ లెక్కడఁ జచ్చిపోవునో యంచు
 నడుగులు మెల్లఁగా నిడెడువారు
 తీరెనుండిన పూవుఁ దెంపఁ జేయాడక
 కనులారఁ గని తృప్తిఁగనెడువారు
 మిగుల ముగ్ధియు నేలమీఁద రాలక చెట్లు
 నున్న పండ్లను గోయ నోడువారు
 మోయఁజాలక నొచ్చునో యన్న భయమున
 వాహనా లెక్కక వదలువారు

తే. దుష్టజంతులనైన శత్రువులనైనఁ
 బట్టి వధియింపఁగాఁ గొంకువడెడువారు
 సాధుహిందువు లట్టినై జమును విడిచి
 తోడినరులను హింసింపఁ గూడునయ్య!

33

సీ. వర్ణముల్ మను వెన్ని వ్రాసెనో యొకమారు
 ధర్మశాస్త్రంబును దడవరయ్య!
 మన పురాణంబు లేమనుచు బోధించునో
 శ్రమయెంచ కొకసారి చదువరయ్య!
 గీతలోఁ గృష్ణుఁ డేరీతిగాఁ జెప్పెనో
 వేఁడెద మొకమాటు చూడరయ్య!

పూర్వచారిత్రల పోకడలెట్టివో

విసువక యొకతూరి వెదికరయ్య!

తే. ఎట్టు లీపంచమకులంబు పుట్టినదియొ

తప్పక యెఱింగినది యెల్లఁ జెప్పరయ్య!

మీవలన నేర్పడిన జాతి మీరె గోసి

పాటఁ దోలిన నది యెట్లు బ్రతుకునయ్య!

3౯

సీ. మాకు వైష్ణవమిచ్చి మమ్ముద్ధరింపఁడే

మాననీయుండు రామానుజుండు

మతధర్మములు దెల్పి మ మ్మాదరింపఁడే

శ్రీదయానందుండు చిరయశుండు

తన మతంబునఁ జేర్చుకొని గౌరవింపఁడే

నానకు శుద్ధ విజ్ఞానమూర్తి

స్వమతంబు విడకుండ సమత మన్నింపఁడే

యల వివేకానందుఁ డలఘు గుణుండు

తే. ధన్యులను జేయలేదె చైతన్యులాది

యైన మతకర్త లేకనాథాది భక్తు

లకట! మీరిట్లు విడనాడి యడయులగుచుఁ

జిన్నఁబుచ్చెద రిది యేమి శీలమయ్య?

౪౦

సీ. కవికోకిలము తాత్త్వికవివేకి వాగ్మీకి

యేవర్ణమున నుదయించినాఁడు?

మౌనిమండల పితామహుఁడౌ పరాశరుం

డేకులంబున జన్మమెత్తినాఁడు?

ధర్మసంవేది వేదవ్యాస మునిచంద్రుఁ

డేవంశమందు జన్మించినాఁడు?

ధన్యుఁ డధ్యాత్మ విత్తముండు మాన్యుండు శుకుం

డేగోత్రమున నుద్భవించినాఁడు?

తే. సత్యవతి జనియించిన జాతియేది ?

రోహిదాసుండు పుట్టిన గేహమేది ?

వారలెల్లరుఁ బూజ్యులై వరలలేదె ?

కులములేదని మహిమంబు కొలఁదివడెనె ?

౪౧

సీ. అభేమాన పుత్రికలని మాకులస్త్రీల

గాధిరాజ సుతుండె గారవించె

తన సభాస్థానమందునఁ బ్రవేశం బిచ్చి

యా హరిశ్చంద్రుడే యాదరించె

ఘనుఁడు మారోపంతుఁ డను మహాభక్తుడే

మాజాతి కల్లుడై మైత్రిగూర్చె

పుడమివేల్చుకంటె ముందు విందొనరించి

యల యేకనాథుడే యశముఁదెచ్చె

తే. వారు మావంటి మాలలు గారటయ్య !

వారు మీవంటి సత్కులుల్ గారటయ్య !

మమ్ము వెలివేసి త్రోయ ధర్మముటయ్య !

చిన్నఁబుచ్చక మముఁ జెంతఁ జేర్పరయ్య !

౪౨

సీ. అలఘు శాపానుగ్రహసమర్థుఁ డగు మతం

గమహర్షి మావంశకర్త గాఁడె !

ఘనతర జ్ఞానియకా కపిల మానీంద్రుండు

మాకొలమ్మునకుఁ గన్నాకు గాఁడె !

నందవరమ్ము నంఁముగ నేలిన వీర

నందుండు మాకు నందనుఁడు గాఁడె !

వైష్ణవార్చనము లవ్వారిగాఁ గొను తిరు

ప్పాణియాళ్వారు మావాడుగారె !

తే. కవికుల విభూషణంబన్న ఖ్యాతిఁ గన్న

కనక విబుధుండు మాకులాగ్రణియె కాఁడె !

మందులముఁ బందలముఁ గాము మంచివిద్య
నేర్చి యున్నత పదవుల నిలుపరయ్య!

౪౩

సీ. పల్నాటిసీమలోఁ బ్రబలయోధుండైన
కన్నమనీఁడు మాయన్న గాఁడె?

శ్రీహర్ష నాస్థానసీమ సత్కవి దినా
కరుఁడు మామూర్తి సోదరుఁడుగాఁడె?

యామునార్యుల శిష్యుడై యొప్పు మారనూ
ర్నంబి మాకుల భూషణంబుగాఁడె?

భక్తరత్నంబుగా భాసిల్లు నల చోక
మేళుండు మాభ్రాతృమాళిగాఁడె?

తే. రాసుత కురంగి కోడలై వాసిఁగనదె?
యల త్రిశంకుండు చుట్టమై యలరలేదె?
పూజనీయుల కెల్లను భాజనంబు
మాజనం బిది తెలియదే భూజనంబు?

౪౪

సీ. జగదేకపూజ్యురాలగు నరుంధతి సాధ్వీ
భావింప మా యాడపడుచు గాఁ!
ఇనకులోత్తమ పురోహితుఁడు సమ్మని వసి
ష్టుండు మాయింటి యల్లుండు గాఁడె!
సత్యసంధుఁడు హరిశ్చంద్రుఁ డాదిమసార్వ
భౌముండు మా పెద్దబంటు గాఁడె!
దొడ్డ మహారాజుబిడ్డ మాయావతి
మాయింటి కోడలై మలయలేదె!

గీ. పాండురాజ కుటుంబిని ఫరవఃపూజ్య
వృత్త గొంతెమ్మ మా కిలువేల్పు గాదె!
ఎన్నో సంబంధములు మన కున్న విట్టు
లన్యులము కాము సుమ్మండి! ఆర్యులార!

౪౫

నీ. బ్రాహ్మణుండు, గురుండు, బ్రహ్మర్షి వరుండు నై
తనరు నులోపి మాతాతగాఁడె?

వరగుణోత్తరుఁ డా యవంతినర్థనుండు రా
కొమరుండు మా పెండ్లికొడుకు గాఁడె?

అల భృగుబ్రహ్మ పంశావతంసంబైన
పరశురాముండు మా భ్రాతగాఁడె?

తపసిరాయలలోన విపుల కీర్తినిగన్న
జమదగ్ని మాపితృ సముండుగాఁడె?

* తే రేణుకాదేవి మాకు మాతృమణి గాదె ?
వామదేవుండు బంధురత్నంబు గాదె?
ఎందఁ తెందఱు మావంశమందుఁ బుట్టి
పూతచరితులు గాలేదు పూర్వమందు?

౪౬

నీ. శ్రీమత్పైరుంబుమూర్ రామానుజస్వామి
జేరు లాగుదురు మావారు గాదె !
సంక్రాంతి మూఁడు వాసరములు మేల్కొట్ట
స్వామి సేవింతు మావారు గాదె !
హైందవప్రజ లందఁ జారాధనలు సేయు
మాతంగకన్య మా నాతిగాదె !
ఆదిశంకరులకు నధ్యాత్మవిద్యఁ బ్ర
సాదించె మాజాతి జనుండుగాదె !

గీ. పంధరీపురమున విష్ణుభక్తు లెల్ల
రహినిఁ బూజించు దేధులు మహారులనెడు
మహిమగల విగ్రహంబులు మావిగానె !
అగ్నులము కామె! సత్కృతి కార్యలార !

౪౭

* మంత్రరత్నాకరము, క్రీడాభిరామము.

సీ. పంచదారలుఁ బాలుఁ బండ్లు నెట్టుచు ముద్దు
చిలుక లాలించు రాచిలుక మీఁద
రమణీయగతి గూఁడు లమరించి గారాము
గులుకఁ బెంచెడు లేడి గున్నమీఁద
సిఁడి పంజరములోపలఁ బెట్టి చెలికార
మొలికించు సెమలి లేమొలకమీఁద
తులకించు మచ్చికల్ తొలికించి పలికించి
కులికించు గోర్వంక పిలుకమీఁద

తే. కలికి వలకారి పావురా పులుఁగుమీఁద
మరిపెములు గొల్పు కోయిల బోదమీఁద
చిలుకరించు దయారస శీకరములు
చలము విడనాడి మామీఁదఁ జల్లరయ్య!

౪౮

సీ. అడుగ లేదుగదయ్య కడిమిమై మీతోడి
న్నేహప్రధానోపగూహనములు
కోర లేదుకదయ్య కూర్మిమై మీతోడి
సంబంధ బాంధ వాడంబరములు
వేడలేదు గదయ్య వేడ్కమై భోజన
ప్రతిభోజనాది సంభావనములు
ప్రార్థింప లేదయ్య బల్కిమై నన్యోన్య
గేహప్రవేశ కోత్సాహవిధులు

తే. పరమతంబులఁ గలసిన పంచములకు
మావలెనె నీచకులులై న మానవులకు
నెట్టి గౌరవమిచ్చి ప్రేమించుచుందు
రట్లు ప్రేమింపరయ్య! మ మ్మార్మ్యలార !

౪౯

సీ. పలెకూటములకు బాహుటముగవచ్చి
చదువుకోనిచ్చినఁ జాలు మాకు!

అన్ని వీధులయందు నడ్డంబులేకుండఁ
జరియింపనిచ్చినఁ జాలుమాకు !

నీళ్ళకేవులలోన నిస్సంశయంబుగా
జలము చేకొననిండు చాలుమాకు !

తోడి నీచకులాలతోఁబాటుగా మమ్ము
సభలకురానిండు, చాలుమాకు!

తే. గౌరవముఁగోరి యిస్లాము కైస్తవాది
పరమతంబులఁ జేరిన పంచమాది
నరుల మన్నించునట్లు మమ్మరయచున్నఁ
జాలు! నయ్యదియే పదివేలుమాకు!

౫౦

సీ. శరణాలయంబులు కరుణాలవాలులై
నెలకొల్పి దీనుల నిలుపరయ్య!
పాతశాలలు కృపాపరులై ప్రతిష్ఠించి
దివ్యవిద్యాశక్తిఁ దెలుపరయ్య!
వైద్యశాలలు దయావంతులై స్థాపించి
యాపన్నులకు దారిఁ జూపరయ్య!
కర్మాలయము లనుగ్రహముతో నిర్మించి
నిఖిల వృత్తులు మాకు నేర్పరయ్య!

తే. స్వమత ధర్మంబులను ధర్మశాలు లగుచు
మాకు వివరింపఁగదరయ్య! మాస్వధర్మ
సరణి ననుకంప పెంపార సరిగనేర్ప
రించి, బోధించి, మ మ్ముద్ధరింపరయ్య!

౫౧

సీ. పంచముఖ చదువులోపలఁ బ్రవేశించినఁ
బాలేర్లు దొరకు టబద్ధమనుచు
శ్వపచులు శుచిగల్గ సంచరించెదరేని
పాకివృత్తికిఁ గల్గు భంగమనుచు

గోసంగు లెల్లరు గొప్పవారై నచోఁ
జర్మకారకవృత్తి జరుగదనుచు
మాదిగల్ ధనికులై మన్నింపఁబడుచున్న
వెట్టి చాకిరిమాట వట్టిదనుచు

తే. స్వార్థపరు లాడువానికి జడియవలదు !

వృత్తులు నశించు ననుమాట ఉత్తమాట !

గొప్పకొలఁదులవా రుందు రెప్పటికిని

నాగరక సీమలె నిదర్శనములు మనకు.

౫౨

సీ. బాల్యవివాహముల్ బహ్వనర్థములకు

హేతువులగుట మీ రెఱుఁగరొక్కొక్క ?

విధవావివాహముల్ విహిత కృత్యములంచు

నాత్మసాక్షిగ మీర లరయరొక్కొక్క ?

నావికాయానం బనంతలాభప్రదం

బేయంచు మీర లూహింపరొక్కొక్క ?

జాతిభేదములు దేశమును వర్ధిలనీక

నిలువరించు నటంచుఁ దెలియరొక్కొక్క ?

తే. చేయుచున్నారు; చేయరు; చేయరారు;

తీసివేయరు; కటకటా! తెలిసితెలిసి;

అంతరాత్మకు వ్యతిరేక మాచరింతు;

దళిత భృతులార ! ఆచారదాసులార !

౫౩

శీ. ఆత్మరక్షణపరాయణు లుద్భవించిన

భరతవర్ష మ యిది ! భక్తవరద !

శరణాగతత్రాణ బిరుదాంకులను గన్న

హిందుదేశమ యిది ! హృదయనాథ !

కరుణాసుధారస పరుణాలయులు మన్న

యార్య భూమియే యిది ! యాదిదేవ !

లోకోపకారశీలురు జన్మమెత్తిన

పుణ్యఖండమ యిది! పూతచరిత!

తే. ఆత్మవిదులైన మునిచంద్రు లనతరించి
నట్టిక్షేత్రమా యిది! యోమహాసుభావ!
మాయొనర్చిన పాపకర్మములవలన
నిట్టు లయ్యెనె నేడు యోగీంద్రగేయ!

౫౪

సీ. మన వేదశాస్త్రంబులను జెప్పఁబడినట్టు
లీశ్వరుం డొక్కఁ డెందేని గలఁడె!
కలఁడేని మాదు మొఱ్ఱల నాలకింపఁడే!
యాలించి మాయందు జాలిపడఁడె!
పడి వేగముగఁ రాఁడె! వచ్చి మాదుస్థితిఁ
గనులారఁ గాంచఁడే! కాంచి మమ్ముఁ
గావనెంచఁడె! యెంచి కష్టంబులెల్లను
నెడఁబాపఁడే! పాపి యీడులేని

ఆ. యమితకరుణతోడ నాదరింపఁడె! యాద
రించి జ్ఞానధనము లిడఁడె! యిచ్చి
పరమహర్ష మునను వాలలాడింపఁడే!
దీనబంధుఁడగుచుఁ దేజరిలఁడె!

౫౫

సీ. పుట్టింపఁ గదవయ్య! బుద్ధి ప్రసద్ధిచే
విలసిల్లువారి మా కులమునందు
నిర్మింపఁ గదవయ్య! నీతి విఖ్యాతిచే
సరిమించువారి మాజాతియందు
కలిగింపఁ గదవయ్య! ఘన గుణ గణముచే
వర్ధిల్లువారి మా వంశమందు

పాడమింపఁ గదవయ్య! భోగ్య భాగ్యములచేఁ
గొమఱొందువారి మా గోత్రమందు

తె. అర్థ సంత్రాణ చణ కీర్తి నందుమయ్య!
సర్వసముఁ డన్న మాటను జాటుమయ్య!
దీన రక్షణ బిరుదంబుఁ దెలుపు మయ్య!
సీదయామయ! మహనీయ! యోగిగేయ!

అనుబంధము-౧

మాలాసందరత్నాలు

ఎండవానలందు హిమమందు నిరులందు
పగలు రాత్రియనక పాటుపడుచు
ప్రజకు సుఖముగూర్చు పరమోపకారియకా
మాల శివుని యక్షమాలగాడె?

తాను చెమటలోడ్చి ధాన్యాలు పండించి
గాదులందుఁజేర్చి కాపులిచ్చు
కూడుచాలనట్టి కూలికే హర్షించు
మాల దివ్యకుసుమమాలగాడె?

అధిక బలముగలిగి యడఁకువచేమించి
పేదయయ్య దొంగవృత్తి లేక
మాయలేక స్యామమార్గాన వర్తించు
మాల విష్ణుతులసి మాలగాడె?

గుడిశలందు నుండి కుక్కి మంచములందు
పండి దుంపతూడు వండి తినుచు
చింపిగుడ్డ కట్టి చిత్తాన రంజిల్లు
మాల హేమ పుష్ప మాలగారడె?

ఘనతవచ్చు పనులు ధనమిచ్చుపనులును
మీగువర్ణములకు మీదుగట్టి
జీవితంబు నిత్య నేవకై యర్పించు
మాల సుగుణరత్న మాలగారడె?

— —

అనుబంధము—౨

శా. ఆలస్యంబయిపోయె నిస్పటికె యీ యస్పృశ్యతాభూత ని
రూఢప్రక్రియ కిప్పుడైన త్వరతో బూనన్ వలెన్ తేనిచో
చాలాచిక్కులువచ్చు నీహరిజనుల్ సత్యాగ్రహోద్వృత్తి స్వే
చ్ఛాలంబంబు గొనన్ బెనంగి జయమున్ సాధింతు రత్యుద్ధతిన్.

శా. సందేహించెదవేల యెందుఁజనె నీ సౌభ్రాత్ర సౌహార్దముల్
బందైపోయె నిదేల విశ్వజనలభ్యంబుల్ భవద్వారముల్
మందంబయ్యె నిదేల సర్వజనసామాన్యంబు ప్రేమంబహో?
హిందూధర్మమ ! తల్లకిందులయిపోయెన్ నీమహాధర్మముల్.

శా. ఎందేవిందుముగాక హిందుమతమందే యిట్టివిద్వూరమా !
హిందూధర్మముతోడి మానవులనే హింసించుటా ! అక్కటా !
డిందెన్ జ్ఞానము హిందుసంఘమున, కేదీ యున్నచో, భ్రాతలన్
హిందూధర్మనిమగ్నులన్ విమతులై యిక్కట్లపాల్చేతురే !

శా. బందాలెల్ల సడల్చివేసుకొని సద్భావంబు నాదార్య మిం
 పొందన్ సర్వసనుత్వ మాచరణచే బోధించి సర్వప్రజా
 బృందాలన్ వడిలో నిముడ్చుకొనుచున్ బ్రేమించుచున్ గందులున్
 నిందెన్ లేక వెలింగి సాటిమతమున్ నిన్నెచ్చి మన్నింపఁగా
 హిందూదేశము నుద్ధరింపఁగదవే ! హిందూమహాధర్మమా !

శా. అంటన్ గూడనివార లుందురటె ! యాహా ! జన్మచే జ్ఞానమే
 వెంటన్ బోయెనొ బుద్ధియొందడఁగెనో విచ్చిన్నమైపోయి యే
 మంటన్ గూడెనొకో విచక్షణత యీమాయాదురాచారమున్
 దంటన్ మానఁగలేరు ముగ్గులయి యంధప్రాయులై దాసులై.

శా. అంటున్ దోసమటంచు నెప్పుడెటు లీయాచార మారంభమై
 వెంటన్ బడ్డదొకాని హిందుమతమే విచ్చిన్నమైపోవు బల్
 తంటాతెచ్చెను నేటి కీకీటుకు డెందంబందు భావించి యీ
 తంటాకోరును రూపుమాపుటకుఁగాదా గాంధీ భీష్మించి మి
 న్నంటన్ హైందవసంఘమెత్తె తరిగొండన్ వెన్నుఁడోనాఁగ మీ
 కింటన్ హెచ్చెబలంబు దైన్యదశపోయెన్ మాయమై, మిరికన్
 గొంటున్ జందము మాని యేకమయి శక్తుల్ యుక్తులున్ గూర్చియే
 వెంటన్ సంఘసమున్నతిన్ బడయరే ? విఖ్యాతి నార్జింపరే !

శా. మాలవ్యాయన నెంతపండితుఁడో యామాన్యుండు సామాన్యుఁడా ?
 శీలాఘ్నండు శమాదిసద్గుణ శుభశ్రీలుం డుదారుండు స్వే
 చ్ఛాలంకారుఁడు ధర్మసేవధి సదాచారప్రబోధుండు తా
 గేలున్ మోడ్చి మహాత్ముఁడై దములకున్ గేలూతయై నిల్చె శం
 కేలా హిందువులార ! ధీరమతులై గెంటింపుఁ డస్పృశ్యతన్.

వీ. ఆబుద్ధదేవుఁ డి ట్లవతరించెనటంచు

బౌద్ధసంఘము సదాప్రణతిసేయ
జినుఁడె యీరూపున జనియించె నిజమంచు
జైనసంఘములెల్ల సన్నుతింప
ఆయేసునాథుఁ డి ట్లవతార మెత్తినాఁ
డనుచు క్రైస్తవసంఘ మభినుతింప
ఆదినారాయణు నంశచే నుదయించె
నవునంచు సకలహిందువులుఁ గొలువ

తే. అఖిలదేశాలవారు మహాత్ముఁ డనఁగ

నఖిలధర్మస్వరూపుఁడై యడరుగాంధి
తగవుఁదప్పఁ డధర్మంబు దారిఁజొరఁడు
కినియ కాతనిహితబోధ వినుఁడు ! మనుఁడు !

చ. మతము పవిత్రమైన దనుమాటసహి మరువంగవచ్చునే

మత మల గంగవంటిది సమస్తమహాకలుషంబు గంగలో
సతము హరించిపోవు టిది సత్యముకాదె యదేగతిన్ మహా
పతితుల పాపపంకములుపాయు సదా మతమన్న గంగలో
మతము గలట్టివారలకు మైలయెలే దిఁక దీనితత్త్వమున్
మతిఁదలపోసి సర్వజనమాన్యము హిందుమతంబు దానికిన్
ప్రతిమత మెందులేదనెడు ప్రస్తుతిఁగన్న ద దానికెట్టులో
యతికిరి మైలదోసమనునట్టి కళంకము దానిమాన్పి సం
తతిము జగద్ధితంబగు నుదాత్తయశంబుఁగనుండు హిందువుల్ !

చ. ఇతరమతస్థు లెందరినొ హిందుమతంబు తరింపజేసె సం

తతముగఁ జూపఁగాఁదగు నుదాహరణంబులు పూర్వమింత యు
ద్ధతియు యథార్థగోపనము దంభపరత్వములేవు నేటి కీ
మతమున కిట్టిపా ట్లొదవె మాసె మతప్రభ మాట లేటికిన్ ?

ఉ. దేవుని నిల్పఁగాఁ దలఁచి దేవళమున్ నెలకొల్పి యున్నచో
 దేవుని చిన్ని బిడ్డలను దిక్కరి మొక్కరియున్న దీనులన్
 గోవులవంటి సాధువులఁ గూడని నీచులటంచు చాటుచున్
 దేవుని దిర్ఘనంబునకు దేవళమున్ జొరనియ్యకున్న నా
 దేవుఁడు నిల్చియుండునొకొ దేవళమందున నింతమాత్రమున్
 భావనచేసి సర్వసమభావుఁడు దీనజనావనుండు నా
 దేవుఁడు మెచ్చఁగా మెలఁగి దేశము ధర్మము నుద్ధరింపరే
 భావిపరిస్థితుల్ తలఁచి భారతపండితులార ! ధీరులై .

ఉ. బుద్ధుఁడు మున్ను భారతపు భూమినిమాత్రమే యుద్ధరించెనే
 శిద్ధర నెల్ల మానవుల హీనత మాన్పఁగ నుద్భవించె వి
 ద్వద్ధనులార ! గాంధి యవతారముగాని మరొండుగాదు మీ
 రిద్ధవిచారులై యనుసరించి తరింపుఁడు ! శంక లేటికిన్ ?

శా. కలప్పన్నలు వేనవేల్వెలసి యేకీభావ మేపార ను
 ద్వేలాభీలత నాత్మశక్తిని విజృంభింపించి సత్యాగ్రహ
 ప్రాలంబంబున దేవళంబులను హర్షాప్తిన్ బ్రవేశించి స్వే
 చ్చాలాభంబు గడించి మించెద రిదే సత్యంబు ముమ్మాటికిన్ .

క. సారాచారుల మనుకొని
 పారెడు బండ్లకును నడ్డుపడు సామెతగా
 వీరిడితనంబు నెరపక
 చేరికతో సమతఃజూపి చెందుఁడు యశమున్ .

తే. మాట దక్కించుకొనుటెల్ల మంచిమాట
 అగఁజో దింక నెవ రెంత యడ్డపడిన
 నడచె నిదె నేఁడు శ్రీజగన్నాథ రథము
 దారి తొలఁగుటకంటె సాధనము గలదె ?

ఆంధ్రగ్రంథమాలలోని పుస్తకములు

	రూ.	అ.	పై.
శతకమంజరి	1	8	0
బనవపురాణము	2	8	0
బెల్లాము కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము	0	4	0
జీర్ణవిజయనగరము	1	0	0
ధమ్మపదము	0	10	0
భీష్ముడు	1	0	0
ఆత్మకథ (మొదటి భాగము)	0	12	0
,, (రెండవ భాగము)	1	0	0
ఆంధ్రవాఙ్మయసూచిక	1	0	0
ఆంధ్రభారత కవితావిమర్శనము	2	0	0
భారతీయచిత్రకళ	1	0	0
జీవనప్రభాతము	1	8	0
మేఘమత	0	12	0
తంజాపుగాంధీనాయకరాజచరిత్రము	2	0	0
గీతాబోధ	0	4	0
సబర్మతీ ఆశ్రమ నియమములు	0	4	0
అళియరామభూపాలుడు	1	8	0
శతకములు:—వృషాధిప, సర్వేశ్వర, దేవకీనందన, నారాయణ, రాశిరథి, రామతారక, రంగ శాయి, రఘువీర, కాళహస్తి, రామచంద్ర శతకములు, ఒక్కొక్క శతకము వెల	0	1	0

ఆంధ్రగ్రంథమాల, 2, తంబునెట్టిసీథి, మద్రాసు.

ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వము

మొదటి సంపుటము (రెండవ ముద్రణము)

సంపుటము వెల రూ. ౧౦-౦-౦.

ప్రవేశపురుసుము రూ. ౧-౦-౦. మొ. రూ. ౧౧-౦-౦

ప్రతిసంపుటమున ౬౦౦ పుట లుండును. సంపుటము వెల పదిరూ.

డెమ్మి నాలుగుపుటల సైజున ౬౦౦ పుటలు, కాగితము, బంగారు రేకు చెక్కడపు అచ్చుకట్టు, పేరికలయినవి కల చెక్కని న్వదేసపు తోలుబైండు.

ఇందు ' ఆ ' నుండి ' అధ్వర్యము ' వఱకు గల నాలుగు వందల పదములకు సంబంధించిన విషయములు చక్కగా వివరింపబడినవి. అందముగ ముద్రితము లయిన రంగుల బొమ్మలు ఎనిమిది, సాదాబొమ్మలు ౧౨గి ఉన్నవి.

తపాలు వ్యయము ఒకటిన్నర రూపాయ, రైలుద్వారా అయిన; ఖర్చు దూరమునుబట్టి ఎచ్చును, తగ్గను వచ్చును. ౧౧-౮-౦ మణిఆర్థరుద్వారా పంపినవారికి పుస్తకము రిజిస్టరు తపాలు ద్వారా పంపబడును. వి. పి. గా పంపగోరువారు అయిదు రూపాయలు అడ్వాన్సు పంపవలెను. చిరునామా (అడ్రెసు) స్పష్టముగా వ్రాయవలెను. రైలుద్వారా పంప గోరువారు తమగ్రామమునకు దగ్గరనుండు స్టేషన్ పేరు తెలుపవలెను.

మేనేజరు :—

ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వ కార్యాలయము,

నెం. 7, తంబుసెట్టి వీధి, మదరాసు.